

**กฎหมาย
และ
ระเบียบเกี่ยวกับอัยการ**

รวบรวมโดย

ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ กองวิชาการ

กรมอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๗

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961126564

กฎหมาย
และ
ระเบียบเกี่ยวกับอัยการ

รวบรวมโดย

ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ กองวิชาการ

กรมอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๗

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘	๑
พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐	๑๒
พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒	๑๖
พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗	๒๑
กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น	๒๔
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น	๒๕
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น	๒๖
พระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่กรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต พ.ศ. ๒๕๒๑	๒๗
พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๒๖	๓๐
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑	๓๓
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑	๖๕
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔	๗๑

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑	๘๑
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยการเทียบตำแหน่ง ข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น	๘๔
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยการเลื่อนชั้น เงินเดือนข้าราชการอัยการในชั้นหนึ่ง ๆ	๘๕
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑	๘๐
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง ข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและการเทียบตำแหน่งข้าราชการ อัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่นกับตำแหน่งข้าราชการอัยการ	๘๕
ข้อกำหนด ก.อ. เรื่องกำหนดวิชาชีพทางกฎหมายอย่างอื่นและเงื่อนไขเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพ ตาม มาตรา ๓๓ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑	๘๗
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยโรค	๘๘
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยการแต่งตั้ง สตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการอัยการ	๑๐๐

ข้อกำหนด ก.อ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยการสอบสวนทางวินัย	๑๐๑
ข้อกำหนด ก.อ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง	๑๐๘
ข้อกำหนด ก.อ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกเป็นอัยการ ผู้ช่วย	๑๑๐
ข้อกำหนด ก.อ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อบรรจุเป็น ข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยและอัตราส่วนของจำนวน ผู้สอบคัดเลือกได้ตามมาตรา ๒๕ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑	๑๑๓
ระเบียบ ก.อ. ว่าด้วยการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อ บรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย	๑๑๗
ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดค่าธรรมเนียมในการสอบคัดเลือก เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย	๑๒๒
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐	๑๒๓
พระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น ในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒	๑๔๒

พระราชบัญญัติ

พนักงานอัยการ

พ.ศ. ๒๔๙๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการให้เหมาะสม
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ
พ.ศ. ๒๔๙๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ-
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ พนักงานอัยการ พุทธศักราช ๒๔๗๘
พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘ และบรรดาบท
กฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่ง
ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอัยการ

“รองอธิบดี” หมายความว่า รองอธิบดีกรมอัยการ

“พนักงานอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมอัยการ ผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดี

“ดำเนินคดี” หมายความว่า ดำเนินการไปตามอำนาจและหน้าที่ในทางอรรถคดีของพนักงานอัยการ

“เขต” หมายความว่า เขตท้องที่ของกรมอัยการ^(๑)

มาตรา ๕ พนักงานอัยการได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี
๒. รองอธิบดี
๓. อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา
๔. อัยการพิเศษฝ่ายคดี

(๑) มาตรา ๔ นี้ ถูกแก้ไขโดย พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๓ และ พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓

มาตรา ๔ เดิมมีความดังนี้ “ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอัยการ

“รองอธิบดี” หมายความว่า รองอธิบดีกรมอัยการ

“ผู้อำนวยการกอง” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองในกรมอัยการ

“พนักงานอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมอัยการผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดี

“ดำเนินคดี” หมายความว่า ดำเนินการไปตามอำนาจ และหน้าที่ในทางอรรถคดีของพนักงานอัยการ”

พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๓ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. พนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ “เขต” หมายความว่า “เขตท้องที่ของกรมอัยการ”

๕. อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ
๖. อัยการพิเศษประจำเขต
๗. อัยการประจำกรม
๘. อัยการจังหวัด
๙. อัยการประจำกอง
๑๐. อัยการจังหวัดผู้ช่วย
๑๑. อัยการผู้ช่วย และ
๑๒. ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง^(๒)

(๒) มาตรา ๕ นี้ ถูกแก้ไขโดย พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๔ พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๔ และ พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๓ มาตรา ๕ เดิมมีความดังนี้ “พนักงานอัยการ ได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี
๒. รองอธิบดี
๓. ผู้อำนวยการกอง
๔. ผู้อำนวยการอัยการภาค
๕. อัยการประจำกรม
๖. อัยการจังหวัดเอก
๗. อัยการประจำกอง
๘. อัยการจังหวัด
๙. อัยการจังหวัดผู้ช่วย
๑๐. อัยการผู้ช่วย และ

๑๑. ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๔ แก้ไขเป็นว่า “พนักงานอัยการ ได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี
๒. รองอธิบดี
๓. ผู้อำนวยการกอง
๔. ผู้อำนวยการอัยการเขต
๕. อัยการประจำกรม

มาตรา ๖ ให้มีพนักงานอัยการไว้เป็นทนายแผ่นดินประจำศาลยุติธรรมชั้นกัน
ทุกศาล

มาตรา ๗ การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของพนักงานอัยการให้ประกาศ
ในราชการกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ การแต่งตั้งพนักงานอัยการ จะต้องแต่งตั้งจากบุคคลที่เป็นสมาชิก
แห่งเนติบัณฑิตยสภา

มาตรา ๙ ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วน
ราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “อัยการพิเศษประจำเขต”

๖. อัยการจังหวัดเอก

๗. อัยการประจำกอง

๘. อัยการจังหวัด

๙. อัยการจังหวัดผู้ช่วย

๑๐. อัยการผู้ช่วย และ

๑๑. ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๙ แก้เป็นว่า “พนักงานอัยการได้แก่
ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี

๒. รองอธิบดี

๓. อัยการพิเศษฝ่ายคดี

๔. อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา

๕. อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ

๖. อัยการพิเศษประจำเขต

๗. อัยการประจำกรม

๘. อัยการจังหวัดเอก

๙. อัยการประจำกอง

๑๐. อัยการจังหวัด

๑๑. อัยการจังหวัดผู้ช่วย

๑๒. อัยการผู้ช่วย และ

๑๓. ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” หรือ “อัยการผู้ช่วย” ความในวรรคสองให้นำมาใช้บังคับสำหรับท้องที่ที่ตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน ประจำจังหวัดด้วยโดยอนุโลม^(๓)

มาตรา ๑๐ ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำอยู่ในราชการส่วนกลางเป็นพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นทุกศาล ให้อธิบดีหรือรองอธิบดี หรืออัยการพิเศษฝ่ายคดี ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่จากอธิบดี เป็นหัวหน้าในการปฏิบัติราชการของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นนั้น^(๔)

(๓) มาตรา ๘ นี้ ถูกแก้ไขโดย พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๕ พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๕ และ พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ มาตรา ๔ มาตรา ๘ เดิมมีความดังนี้ “ในภาคหนึ่งๆ ให้พนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำภาค เรียกว่า “ผู้อำนวยการภาค”

ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า “อัยการจังหวัดเอก” หรือ “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” หรือ “อัยการผู้ช่วย”

พ.ร.บ. พนักงานอัยการ ฉบับที่ (๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๕ แก้เป็นว่า “ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “ผู้อำนวยการอัยการเขต”

ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่ง เป็นหัวหน้า เรียกว่า “อัยการจังหวัดเอก” หรือ “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” หรือ “อัยการผู้ช่วย

พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๕ แก้เป็นว่า “ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “อัยการพิเศษประจำเขต”

ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า “อัยการจังหวัดเอก” หรือ “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” หรือ “อัยการผู้ช่วย”

(๔) มาตรา ๑๐ นี้ ถูกแก้ไขโดย พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๖ มาตรา ๑๐ เดิมมีความดังนี้ “ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำอยู่ในราชการส่วนกลางเป็นพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นทุกศาล ให้อธิบดีหรือรองอธิบดี หรือผู้อำนวยการกองที่ได้รับมอบหมายหน้าที่จากอธิบดี เป็นหัวหน้าในการปฏิบัติราชการของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นนั้น”

มาตรา ๑๑ พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ในคดีอาญา มีอำนาจและหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและตามกฎหมายอื่น ซึ่งบัญญัติว่าเป็นอำนาจและหน้าที่ของกรมอัยการหรือพนักงานอัยการ

(๒) ในคดีแพ่ง มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีแทนรัฐบาลในศาลทั้งปวง กับมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งบัญญัติว่าเป็นอำนาจและหน้าที่ของกรมอัยการหรือพนักงานอัยการ

(๓) ในคดีแพ่งหรืออาญา ซึ่งเจ้าพนักงานถูกฟ้องในเรื่องการที่ได้กระทำไปตามหน้าที่ที่ดี หรือในคดีแพ่งหรืออาญาที่ราษฎรผู้หนึ่งผู้ใดถูกฟ้องในเรื่องการที่ได้กระทำตามคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งได้สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าร่วมกับเจ้าพนักงานกระทำการในหน้าที่ราชการก็ดี เมื่อเห็นสมควรพนักงานอัยการจะรับแก้ต่างก็ได้

(๔) ในคดีแพ่งที่เทศบาลหรือสุขาภิบาลเป็นโจทก์หรือเป็นจำเลย ซึ่งมีใช่เป็นคดีที่พิพาทกับรัฐบาล เมื่อพนักงานอัยการเห็นสมควรจะรับว่าต่างหรือแก้ต่างก็ได้

(๕) ในคดีแพ่งที่นิติบุคคลซึ่งได้มีพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นเป็นโจทก์หรือเป็นจำเลย และมีใช่เป็นคดีที่พิพาทกับรัฐบาล เมื่อพนักงานอัยการเห็นสมควรจะรับว่าต่างหรือแก้ต่างก็ได้

(๖) ในคดีที่ราษฎรผู้หนึ่งผู้ใดฟ้องเองไม่ได้โดยกฎหมายห้าม เมื่อเห็นสมควรพนักงานอัยการมีอำนาจเป็นโจทก์ได้

(๗) ในคดีศาลชั้นต้นลงโทษบุคคลใดโดยลำพัง ถ้าศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ปล่อยผู้นั้น เมื่อพนักงานอัยการเห็นสมควรจะฎีกาก็ได้

(๘) ในกรณีที่มีการผิดสัญญาประกันจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีในการบังคับให้เป็นไปตามสัญญานั้น และในการห้ามให้เรียกค่าฤชาธรรมเนียมจากพนักงานอัยการ

มาตรา ๑๒ อธิบดีและรองอธิบดีมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาล อัยการพิเศษประจำเขตมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาลภายในเขต พนักงานอัยการผู้อื่นมีอำนาจดำเนินคดีได้เฉพาะศาลแห่งท้องที่ที่พนักงานอัยการผู้นั้นรับราชการประจำ เว้นแต่

(๑) เมื่ออธิบดีได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำในท้องที่หนึ่งไปช่วยราชการในอีกท้องที่หนึ่งชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีโดยเฉพาะเรื่อง หรือเมื่ออัยการพิเศษประจำเขตได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำในท้องที่หนึ่งภายในเขตไปช่วยราชการในอีกท้องที่หนึ่งชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีโดยเฉพาะเรื่องภายในเขต และอธิบดีหรืออัยการพิเศษประจำเขตแล้วแต่กรณี ได้แจ้งให้ศาลแห่งท้องที่นั้นทราบแล้ว พนักงานอัยการผู้นั้นมีอำนาจดำเนินคดีได้ตลอดถึงศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา

(๒) เมื่อคดีที่พนักงานอัยการได้ดำเนินไว้ในศาลชั้นต้นยื่นมาสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา พนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีนั้น หรือพนักงานอัยการผู้อื่นซึ่งประจำศาลชั้นต้นนั้น หรือพนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำอยู่ในราชการส่วนกลางมีอำนาจดำเนินคดีในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้

(๓) ในคดีที่ศาลส่งประเด็นไปสืบพยานยังศาลอื่น หรือโอนคดีไปพิจารณายังศาลอื่น พนักงานอัยการประจำศาลอื่นนั้น หรือพนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีมาแต่ต้น หรือพนักงานอัยการซึ่งประจำศาลที่ดำเนินคดีมาแต่ต้น มีอำนาจดำเนินคดีนั้นในศาลที่สืบพยานตามประเด็นหรือศาลที่รับโอนคดีนั้นได้^(๕)

(๕) มาตรา ๑๒ นี้ แก้ไขโดย พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และ พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑

มาตรา ๑๒ เดิมมีความดังนี้ “อธิบดีและรองอธิบดีมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาล ผู้อำนวยการอัยการภาคมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาลในเขตภาค พนักงานอัยการผู้อื่นมีอำนาจดำเนินคดีได้เฉพาะศาลแห่งท้องที่ที่พนักงานอัยการผู้นั้นรับราชการประจำ เว้นแต่

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายเฉพาะในคดีที่ต้องตั้งถิ่น
ที่พนักงานอัยการ พนักงานอัยการมีอำนาจออกมาเรียกบุคคลใด ๆ นอกจากพยานของ

(๑) เมื่ออธิบดีได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการ ซึ่งรับราชการประจำในท้องที่หนึ่งไปช่วยราชการในอีกท้องที่
หนึ่งชั่วคราวหรือให้ไปดำเนินคดีโดยเฉพาะเรื่อง หรือเมื่อผู้อำนวยการอัยการภาคได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการซึ่งรับ
ราชการประจำในท้องที่หนึ่งในเขตภาค ไปช่วยราชการในอีกท้องที่หนึ่งชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีโดยเฉพาะ
เรื่องภาคในเขตภาค และอธิบดีหรือผู้อำนวยการอัยการภาค แล้วแต่กรณี ได้แจ้งให้ศาลแห่งท้องที่นั้นทราบแล้ว
พนักงานอัยการผู้นั้นมีอำนาจดำเนินคดีได้ตลอดถึงศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา

(๒) เมื่อคดีที่พนักงานอัยการได้ดำเนินไว้ในศาลชั้นต้น ขึ้นมาสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาล
ฎีกา พนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีนั้น หรือพนักงานอัยการผู้อื่นซึ่งประจำศาลชั้นต้นนั้น พนักงานอัยการซึ่งรับราชการ
ประจำอยู่ในราชการส่วนกลาง มีอำนาจดำเนินคดีในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้

(๓) ในคดีที่ศาลส่งประเด็นไปสืบพยานยังศาลอื่น หรือโอนคดีไปพิจารณายังศาลอื่น พนักงานอัยการ
ประจำศาลอื่นนั้น หรือพนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีมาแต่ต้น หรือพนักงานอัยการซึ่งประจำศาลที่ดำเนินคดีมาแต่ต้น
มีอำนาจดำเนินคดีนั้นในศาลที่สืบพยานประเด็น หรือศาลที่รับโอนคดีนั้นได้”

พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ แก้ไขว่า “อธิบดีและรองอธิบดี
มีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาล ผู้อำนวยการอัยการเขตมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาลภายในเขต พนักงานอัยการผู้นั้นมี
อำนาจดำเนินคดีได้เฉพาะศาลแห่งท้องที่ที่พนักงานอัยการผู้นั้นรับราชการประจำ เว้นแต่

(๑) เมื่ออธิบดีได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการ ซึ่งรับราชการประจำในท้องที่หนึ่ง ไปช่วยราชการในอีก
ท้องที่หนึ่งชั่วคราวหรือให้ไปดำเนินคดีโดยเฉพาะเรื่อง หรือเมื่อผู้อำนวยการอัยการเขตได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการซึ่ง
รับราชการประจำในท้องที่หนึ่งภายในเขตไปช่วยราชการในอีกท้องที่หนึ่งชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีโดยเฉพาะเรื่อง
ภายในเขต และอธิบดีหรือผู้อำนวยการเขตแล้วแต่กรณี ได้แจ้งให้ศาลแห่งท้องที่นั้นทราบแล้ว พนักงานอัยการ
ผู้นั้นมีอำนาจดำเนินคดีได้ตลอดถึงศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา

(๒) เมื่อคดีที่พนักงานอัยการได้ดำเนินไว้ในศาลชั้นต้น ขึ้นมาสู่ การพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือ
ศาลฎีกา พนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีนั้น หรือพนักงานอัยการผู้อื่นซึ่งประจำศาลชั้นต้นนั้น หรือพนักงานอัยการซึ่งรับ
ราชการประจำอยู่ในราชการส่วนกลาง มีอำนาจดำเนินคดีในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้

(๓) ในคดีที่ศาลส่งประเด็นไปสืบพยานยังศาลอื่น หรือโอนคดีไปพิจารณายังศาลอื่น พนักงานอัยการ
ประจำศาลอื่นนั้น หรือพนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีมาแต่ต้น หรือพนักงานอัยการซึ่งประจำศาลที่ดำเนินคดีมาแต่ต้น
มีอำนาจดำเนินคดีนั้นในศาลที่สืบพยานตามประเด็นหรือที่รับโอนคดีนั้นได้”

คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่คู่ความฝ่ายนั้นยินยอมมาให้การต่อพนักงานอัยการ โดยจะให้
 สถาบันหรือปฏิญาณตัวได้

มาตรา ๑๔ ในการออกหมายเรียกตามความในมาตรา ๑๓ให้นำบทบัญญัติ
 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และ
 มาตรา ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ในการใช้อำนาจหรือกระทำหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น ให้อธิบดีมีอำนาจทำคำสั่งเฉพาะเรื่อง หรือวาง
 ระเบียบไว้ให้พนักงานอัยการปฏิบัติการใช้

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติราชการนอกจากการใช้อำนาจหรือกระทำหน้าที่
 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น ให้พนักงานอัยการซึ่งรับ
 ราชการอยู่ในส่วนภูมิภาคพึงบังคับบัญชาอัยการพิเศษประจำเขตและผู้ว่าราชการจังหวัด
 แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ ไม่ลบล้างอำนาจของอธิบดี^(๖)

มาตรา ๑๗ รัฐมนตรีมีอำนาจทำคำสั่งหรือวางระเบียบให้พนักงานอัยการทำ
 หน้าที่อื่นใด นอกจากหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมาย
 อื่นใด คำสั่งนั้น ๆ จะเป็นคำสั่งเฉพาะเรื่องหรือจะวางเป็นระเบียบไว้ให้พนักงานอัยการทำ

(๖) มาตรา ๑๖ นี้ แก้ไขโดย พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๑ และ พ.ร.บ.
 พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๘

มาตรา ๑๖ เดิมมีความดังนี้ “ในการปฏิบัติราชการ นอกจากการใช้อำนาจหรือกระทำหน้าที่ตามประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น ให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการอยู่ในส่วนภูมิภาคพึงบังคับบัญชาผู้
 ว่าราชการภาค ผู้อำนวยการอัยการภาค และผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ ไม่ลบล้างอำนาจของอธิบดี”

พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๑ แก้เป็นว่า “ในการปฏิบัติราชการนอกจาก
 การใช้อำนาจหรือกระทำหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น ให้พนักงานอัยการซึ่งรับ
 ราชการอยู่ในส่วนภูมิภาคพึงบังคับบัญชาผู้อำนวยการเขต และผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ ไม่ล
 ้างอำนาจของอธิบดี”

หน้าที่อย่างใดก็ได้ เว้นแต่คำสั่งหรือระเบียบนั้น ๆ จะขัดต่องานในหน้าที่ หรืออาจทำให้งานในหน้าที่เสื่อมทรามได้

มาตรา ๑๘ ถ้าพนักงานอัยการผู้เป็นหัวหน้าไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้พนักงานอัยการผู้เป็นหัวหน้านั้นแต่งตั้งพนักงานอัยการอื่นรักษาการแทนในส่วนราชการนั้นแต่ถ้ามิได้แต่งตั้งผู้ใดไว้ก็ให้พนักงานอัยการ ผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนรักษาการแทนตำแหน่งนี้ อธิบดีหรือรัฐมนตรีอาจสั่งเปลี่ยนแปลงได้

มาตรา ๑๘ ทวิ ถ้าตำแหน่งพนักงานอัยการตามมาตรา ๕ วางลง อธิบดีจะแต่งตั้งพนักงานอัยการนายหนึ่งรักษาการในตำแหน่งนั้นเป็นการชั่วคราวก็ได้ ถ้าตำแหน่งที่วางนั้นเป็นตำแหน่งอธิบดี รัฐมนตรีจะแต่งตั้งพนักงานอัยการนายหนึ่งรักษาการในตำแหน่งอธิบดีเป็นการชั่วคราวก็ได้

ในกรณีที่กฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็น กรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้น ในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งได้ด้วย^(๑)

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กระทรวงทบวงกรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบกระทรวงหรือกรม ประสงค์จะแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดให้ดำเนินคดีแพ่งในศาลใดศาลหนึ่งหรือหลายศาล ซึ่งเกี่ยวข้องผลประโยชน์ของตนเป็นประจำหรือเฉพาะคดีใดคดีหนึ่ง ให้แจ้งให้อธิบดีทราบ เมื่ออธิบดีเห็นชอบในคุณสมบัติของข้าราชการผู้ซึ่งจะได้รับแต่งตั้งและอธิบดีได้แจ้งไปยังกระทรวงยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ก็ให้ข้าราชการผู้นั้นมีอำนาจดำเนินคดีแทนได้ตลอดถึงศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา

ข้าราชการผู้ที่จะดำเนินคดีดังกล่าวมาในวรรคก่อน ต้องเป็นเนติบัณฑิตหรือได้รับปริญญาตรี หรือปริญญากฎหมายในต่างประเทศที่เนติบัณฑิตยสภายอมเทียบว่าเสมอกับเนติบัณฑิตและเป็นสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(๑) มาตรา ๑๘ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ มาตรา ๕

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือเนื่องจากพระราชบัญญัติ
พนักงานอัยการ พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘ ได้บัญญัติขึ้นในสมัยที่ยังมิได้มีกฎหมายแบ่งส่วนราชการ
เป็นภาค และในปัจจุบันนี้ตำแหน่งของพนักงานอัยการบางตำแหน่งได้เปลี่ยนแปลงไปตาม
ความเหมาะสมแห่งการบริหารราชการซึ่งเป็นเหตุให้มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ นอก-
จากนี้ยังมีบทบัญญัติบางมาตราหมดความจำเป็นที่จะคงให้บัญญัติไว้ในขณะนั้น เช่น บทบัญญัติ
เฉพาะกาลเป็นต้น จึงเป็นการสมควรที่จะปรับปรุงเสียใหม่เพื่อให้พนักงานอัยการในส่วน
ราชการประจำภาคได้มีอำนาจดำเนินคดีภายในเขตภาค และให้พนักงานอัยการได้มีอำนาจ
หน้าที่ตรงตามตำแหน่ง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๖๖ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๔๘๘ หน้า ๑๓๕๔)

พระราชบัญญัติ

พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘

“เขต” หมายความว่า “เขตท้องที่ของกรมอัยการ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ พนักงานอัยการได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี
๒. รองอธิบดี
๓. ผู้อำนวยการกอง
๔. ผู้อำนวยการอัยการเขต
๕. อัยการประจำกรม
๖. อัยการจังหวัดเอก
๗. อัยการประจำกอง
๘. อัยการจังหวัด
๙. อัยการจังหวัดผู้ช่วย
๑๐. อัยการผู้ช่วย และ
๑๑. ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “ผู้อำนวยการอัยการเขต”

ในท้องที่ที่ศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า “อัยการจังหวัดเอก” หรือ “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” หรือ “อัยการผู้ช่วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ อธิบดีและรองอธิบดีมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาล ผู้อำนวยการอัยการเขตมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาลภายในเขต พนักงานอัยการผู้อื่นมีอำนาจดำเนินคดีได้เฉพาะศาลแห่งท้องที่ที่พนักงานอัยการผู้นั้นรับราชการประจำ เว้นแต่

(๑) เมื่ออธิบดี ได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการ ซึ่งรับราชการประจำในท้องที่หนึ่งไปช่วยราชการในอีกท้องที่หนึ่งชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีโดยเฉพาะเรื่อง หรือเมื่อผู้อำนวยการอัยการเขต ได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำในท้องที่หนึ่งภายในเขต ไปช่วยราชการในอีกท้องที่หนึ่งชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีโดยเฉพาะเรื่องภายในเขต และอธิบดีหรือผู้อำนวยการอัยการเขต แล้วแต่กรณี ได้แจ้งให้ศาลแห่งท้องที่นั้นทราบแล้ว พนักงานอัยการผู้นั้นมีอำนาจดำเนินคดีได้ตลอดถึงศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา

(๒) เมื่อคดีที่พนักงานอัยการได้ดำเนินไว้ในศาลชั้นต้นชั้นมาสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา พนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีนั้น หรือพนักงานอัยการผู้นั้นซึ่งประจำศาลชั้นต้นนั้น หรือพนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำอยู่ในราชการส่วนกลางมีอำนาจดำเนินคดีในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้

(๓) ในคดีที่ศาลส่งประเด็นไปสืบพยานยังศาลอื่น หรือโอนคดีไปพิจารณายังศาลอื่น พนักงานอัยการประจำศาลอื่นนั้น หรือพนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีมาแต่ต้น หรือพนักงานอัยการซึ่งประจำศาลที่ดำเนินคดีมาแต่ต้น มีอำนาจดำเนินคดีนั้นในศาลที่สืบพยานตามประเด็นหรือศาลที่รับโอนคดีนั้นได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติราชการนอกจากการใช้อำนาจ หรือกระทำหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น ให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการอยู่ในส่วนภูมิภาค พึงบังคับบัญชาผู้อำนวยการอัยการเขตและผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ ไม่ลดล้างอำนาจของอธิบดี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากตำแหน่งผู้อำนวยการอัยการภาค ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำภาค ได้ถูกยกเลิกโดยกฎหมายให้เลิกภาค แต่ส่วนราชการประจำภาคแต่เดิมยังมีความจำเป็นในทางวิชาการเกี่ยวกับงานอัยการ และงานที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตำแหน่งผู้อำนวยการอัยการภาค มาเป็นผู้อำนวยการอัยการเขต เพื่อทำหน้าที่พนักงานอัยการประจำเขตโดยได้เสนอพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่ออกเป็นเขต เป็นส่วนหนึ่งแล้ว

(ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๗๔ ตอนที่ ๘๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ หน้า ๑๔๘๑)

พระราชบัญญัติ

พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ
พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอัยการ

“รองอธิบดี” หมายความว่า รองอธิบดีกรมอัยการ

“พนักงานอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมอัยการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดี

“ดำเนินคดี” หมายความว่า ดำเนินการไปตามอำนาจและหน้าที่ในทางอรรถคดีของพนักงานอัยการ

“เขต” หมายความว่า เขตท้องที่ของกรมอัยการ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ พนักงานอัยการได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี
๒. รองอธิบดี
๓. อัยการพิเศษฝ่ายคดี
๔. อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา
๕. อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ
๖. อัยการพิเศษประจำเขต
๗. อัยการประจำกรม
๘. อัยการจังหวัดเอก

๙. อัยการประจำกอง
๑๐. อัยการจังหวัด
๑๑. อัยการจังหวัดผู้ช่วย
๑๒. อัยการผู้ช่วยและ
๑๓. ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง'

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “อัยการพิเศษประจำเขต”

ในท้องที่ที่ศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า “อัยการจังหวัดเอก” หรือ “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” หรือ “อัยการผู้ช่วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี ให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำอยู่ในราชการส่วนกลาง เป็นพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นทุกศาล ให้อธิบดีหรือรองอธิบดี หรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีที่ได้รับมอบหมายหน้าที่จากอธิบดี เป็นหัวหน้าในการปฏิบัติราชการของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นนั้น”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๒ อธิบดีและรองอธิบดีมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาล อัยการพิเศษประจำเขตมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาลภายในเขต พนักงานอัยการผู้อื่นมีอำนาจดำเนินคดีได้เฉพาะศาลแห่งท้องที่ที่พนักงานอัยการผู้นั้นรับราชการประจำ เว้นแต่

(๑) เมื่ออธิบดีได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำในท้องที่หนึ่งไปช่วยราชการในอีกท้องที่หนึ่งชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีโดยเฉพาะเรื่อง หรือเมื่ออัยการพิเศษประจำเขตได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการ ซึ่งรับราชการประจำในท้องที่หนึ่งภายในเขต ไปช่วยราชการอีกท้องที่หนึ่งชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีใดโดยเฉพาะเรื่องภายในเขต และ อธิบดีหรืออัยการพิเศษประจำเขต แล้วแต่กรณี ได้แจ้งให้ศาล แห่งท้องที่นั้นทราบแล้ว พนักงานอัยการผู้นั้นมีอำนาจดำเนินคดีได้ตลอดถึงศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา

(๒) เมื่อคดีที่พนักงานอัยการได้ดำเนินไว้ในศาลชั้นต้นขึ้นมาสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา พนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีนั้น หรือพนักงานอัยการผู้อื่นซึ่งประจำศาลชั้นต้นนั้น หรือพนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำอยู่ในราชการส่วนกลางมีอำนาจดำเนินคดีในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้

(๓) ในคดีที่ศาลส่งประเด็นไปสืบพยานยังศาลอื่น หรือโอนคดีไปพิจารณายังศาลอื่น พนักงานอัยการประจำศาลอื่นนั้น หรือพนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีมาแต่ต้น หรือพนักงานอัยการซึ่งประจำศาลที่ดำเนินคดีมาแต่ต้น มีอำนาจดำเนินคดีนั้นในศาลที่สืบพยานตามประเด็น หรือศาลที่รับโอนคดีนั้นได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติราชการนอกจากการใช้อำนาจ หรือกระทำหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น ให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการอยู่ในส่วนภูมิภาคพึงบังคับบัญชาอัยการพิเศษประจำเขตและผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ไม่ลบล้างอำนาจของอธิบดี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ศ. ธนะรัชต์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือเนื่องจากชื่อตำแหน่งของพนักงานอัยการผู้เป็นหัวหน้าส่วนราชการกรมอัยการส่วนกลาง และประจำเขต ซึ่งเรียกว่า “ผู้อำนวยการกอง” และ “ผู้อำนวยการอัยการเขต” ยังไม่เหมาะสม จึงสมควรให้เรียกชื่อเสียใหม่ว่า “อัยการพิเศษฝ่ายคดี” “อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา” “อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ” และ “อัยการพิเศษประจำเขต” โดยลำดับ เพื่อให้ตรงตามสายงานและให้สอดคล้องกับคำที่เรียกตำแหน่งอื่น ๆ ของพนักงานอัยการ

(ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๒ หน้า ๕๕๘)

พระราชบัญญัติ

พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พนักงานอัยการได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี

๒. รองอธิบดี

๓. อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา
๔. อัยการพิเศษฝ่ายคดี
๕. อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ
๖. อัยการพิเศษประจำเขต
๗. อัยการประจำกรม
๘. อัยการจังหวัด
๙. อัยการประจำกอง
๑๐. อัยการจังหวัดผู้ช่วย
๑๑. อัยการผู้ช่วย และ
๑๒. ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “อัยการพิเศษประจำเขต”

ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วยเรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” หรือ “อัยการผู้ช่วย”

ความในวรรคสองให้นำมาใช้บังคับสำหรับท้องที่ที่ตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘

“มาตรา ๑๘ ทวิ ถ้าตำแหน่งพนักงานอัยการตามมาตรา ๕ วางลง อธิบดีจะแต่งตั้งพนักงานอัยการนายหนึ่ง รักษาการในตำแหน่งนั้นเป็นการชั่วคราวก็ได้ ถ้าตำแหน่งที่วางนั้นเป็นตำแหน่งอธิบดี รัฐมนตรีจะแต่งตั้งพนักงานอัยการนายหนึ่งรักษาการในตำแหน่งอธิบดีเป็นการชั่วคราวก็ได้

ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว เป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้น ในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งได้ด้วย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ถนอม กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากสมควรปรับปรุงตำแหน่งพนักงานอัยการบางตำแหน่งเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและโดยที่กฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการยังไม่มีบทบัญญัติให้ตั้งผู้รักษาการในตำแหน่งพนักงานอัยการเมื่อว่างลง จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๗๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๗ หน้า ๕๔๓)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๐๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘
ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งพนักงานอัยการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

กำหนดให้ตำแหน่งอัยการพิเศษประจำกรมเป็นตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ ด้วยกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งข้าราชการ อัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้กำหนดให้ตำแหน่งอัยการพิเศษประจำกรมเทียบเท่ากับตำแหน่งอัยการพิเศษประจำเขตจึงต้องออกกฎกระทรวงกำหนดให้ตำแหน่งอัยการพิเศษประจำกรมเป็นตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการด้วย

(ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๘๓ ตอนที่ ๗๐ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๐๕ หน้า ๕๒๕)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๘
ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๗ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

กำหนดให้ตำแหน่งพนักงานอัยการต่อไปนี้ เป็นตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

- อัยการฝ่ายฎีกา
- อัยการพิเศษฝ่ายอุทธรณ์
- อัยการพิเศษฝ่ายคดีธนบุรี
- รองอัยการจังหวัด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ดำริ น้อยมณี

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๔๔ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ หน้า ๒๔๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๑๘
ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

กำหนดให้ตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

- อัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่ง
- อัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งธนบุรี
- อัยการพิเศษฝ่ายคดีแรงงาน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๖

พลเอก สิริธิ จิโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้ปรับปรุงส่วนราชการของกรมอัยการ โดยกำหนดให้มีกองคดีแพ่ง กองคดีแพ่งธนบุรี และกองคดีแรงงานขึ้น สมควรกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวเป็นตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๕๒ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๒๖)

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งท้องที่กรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งท้องที่กรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต
เสียใหม่ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช ๒๕๒๐ และข้อ ๓๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่
๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่กรม
อัยการ กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๗๔ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ให้แบ่งท้องที่ของกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต ดังนี้

(๑) เขต ๑ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดชัยนาท จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดอ่างทอง

(๒) เขต ๒ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดชลบุรี และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดระยอง

(๓) เขต ๓ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดนครราชสีมา และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดอุบลราชธานี

(๔) เขต ๔ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดขอนแก่น และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดนครพนม จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี

(๕) เขต ๕ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดเชียงใหม่ และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และ จังหวัดลำพูน

(๖) เขต ๖ มีสำนักงานอัยการอยู่ ณ จังหวัดพิษณุโลก และมีเขตภายในท้องที่จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดอุตรดิตถ์

(๗) เขต ๗ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดนครปฐม และมีเขตภายใน
ท้องที่จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี
จังหวัดราชบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

(๘) เขต ๘ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช และมี
เขตภายในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดพังงา
จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๙) เขต ๙ มีสำนักงานอัยการเขตอยู่ ณ จังหวัดสงขลา และมีเขตภายใน
ท้องที่จังหวัดสงขลา จังหวัดตรัง จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดพัทลุง
จังหวัดยะลา และจังหวัดสตูล

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่ได้มีการจัดตั้ง
จังหวัดพะเยาขึ้นใหม่ และได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ
โดยกำหนดให้ที่ทำการอัยการประจำศาลจังหวัดมีนบุรีขึ้นอยู่กับ ราชการบริหารส่วนกลางของ
กรมอัยการ ในการนี้สมควรแบ่งท้องที่ของกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทยออกเป็นเขต
เสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราช-
กฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๓๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๒๑ หน้า ๒๗)

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทยเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ ให้แบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย ดังนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

- (๑) สำนักงานเลขาธิการกรม
- (๒) กองที่ปรึกษา
- (๓) กองวิชาการ
- (๔) กองคดีอาญา
- (๕) กองคดีแพ่ง
- (๖) กองคดีอาญารธนบุรี
- (๗) กองคดีแพ่งธนบุรี
- (๘) กองคดีอุทธรณ์
- (๙) กองคดีฎีกา
- (๑๐) กองคดีแรงงาน
- (๑๑) สำนักงานอัยการเขต
- (๑๒) ที่ทำการอัยการประจำศาลจังหวัดมีนบุรี

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- (๑) ที่ทำการอัยการจังหวัด
- (๒) ที่ทำการอัยการประจำศาลจังหวัด
- (๓) ที่ทำการอัยการประจำศาลแขวง
- (๔) ที่ทำการอัยการประจำศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัด

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ตีนสุตานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้คือ เนื่องจากงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ ในกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย ได้เปลี่ยนแปลงจากเดิม สมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทยเสียใหม่ โดยแยกกองคดีออกเป็นกองคดีอาญา กองคดีแพ่ง และกองคดีแรงงาน และแยกกองคดีธนบุรี ออกเป็นกองคดีอาญาธนบุรี และกองคดีแพ่งธนบุรี เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความคล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๒ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖)

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
อัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๗

- (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐
 (๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
 (๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗
 (๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการในกรมอัยการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกรมอัยการ

“รองอธิบดี” หมายความว่า รองอธิบดีกรมอัยการ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอัยการ

“ก.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการอัยการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ข้าราชการฝ่ายอัยการได้แก่

(๑) ข้าราชการอัยการ คือ ข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดีตามกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าเป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ

(๒) ข้าราชการธุรการ คือ ข้าราชการผู้มีหน้าที่ในทางธุรการ

มาตรา ๖ อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้แบ่งเป็น ๖ ชั้น แต่ละชั้นมีจำนวนชั้น กิ่งนี้

ชั้น ๑ มี ๕ ชั้น

ชั้น ๒ มี ๑๓ ชั้น

ชั้น ๓ มี ๑๐ ชั้น

ชั้น ๔ มี ๙ ชั้น

ชั้น ๕ มี ๗ ชั้น

ชั้น ๖ มี ๔ ชั้น

อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อปรากฏว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างทั่วไปในประเทศเพิ่มขึ้น หรือค่าครองชีพสูงขึ้น หรืออัตราเงินเดือนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม ก็ให้มีการปรับใช้อัตราเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ไปได้ตามความเหมาะสม โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การปรับใช้อัตราเงินเดือนดังกล่าวให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ได้รับอยู่ตามไปด้วย

อัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการให้เป็นไปตามบัญชีซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ ^(๑)

(๑) มาตรา ๖ นี้ แก้ไขโดย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ มาตรา ๓ มาตรา ๖ เดิมมีความดังนี้

มาตรา ๖ อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้แบ่งเป็น ๖ ชั้น แต่ละชั้นมีจำนวนชั้นดังนี้

ชั้น ๑ มี	๔	ชั้น
ชั้น ๒ มี	๑๒	ชั้น
ชั้น ๓ มี	๘	ชั้น

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการอัยการ คณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการ อัยการไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นให้อัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้ให้ยืมคืนหรือให้กู้ยืมเพื่อกำเนินการตาม โครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการอัยการตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ ข้าราชการอัยการอาจจะได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีเหตุที่จะต้องจัดให้มีหรือปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพตามมาตรา ๘ หรือปรับขึ้นเงินเดือนตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้รัฐมนตรีรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

ชั้น ๔ มี

๘ ชั้น

ชั้น ๕ มี

๗ ชั้น

ชั้น ๖ มี

๕ ชั้น

ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ใช้เงินเดือนของข้าราชการอัยการตามอัตรา ก. และเมื่อปรากฏว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างทั่วไปในประเทศเพิ่มขึ้น หรือค่าครองชีพสูงขึ้น หรืออัตราเงินเดือนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม ก็ให้มีการปรับขึ้นเงินเดือนเป็นอัตรา ข. อัตรา ค. อัตรา ง. หรืออัตรา ฉ. ตามความเหมาะสม โดยตราเป็น พระราชกฤษฎีกา การปรับขึ้นเงินเดือนดังกล่าวให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ได้รับอยู่ตามไปด้วย

อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เป็นไปตามบัญชีซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ”

มาตรา ๑๐ ข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญหรือข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญ ซึ่งสอบคัดเลือกหรือทดสอบความรู้เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ตามพระราชบัญญัตินี้ หากประสงค์จะโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย เพื่อนับเวลาราชการหรือเวลาทำงานของตน ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลเป็นเวลาราชการของข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ก็ให้กระทำได้โดยกรมอัยการทำความตกลงกับเจ้าสังกัด

มาตรา ๑๑ บำเหน็จบำนาญของข้าราชการอัยการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้าราชการอัยการผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๑๒ เครื่องแบบของข้าราชการอัยการและระเบียบการแต่งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓ วัน เวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดประจำปีและการลาหยุดราชการของข้าราชการอัยการ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๒

คณะกรรมการอัยการ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการอัยการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.อ. ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีเป็นประธาน
 (๒) อธิบดีเป็นรองประธาน
 (๓) รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่ายprüfung อัยการพิเศษฝ่ายคดี และอัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง และ

(๔) กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิหกคน ซึ่งข้าราชการอัยการที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ชั้น ๒ ขึ้นไป เป็นผู้เลือกจาก

(ก) ข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๔ ขึ้นไป และมีได้เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว สามคน

(ข) ผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้ว และต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภา ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองหรือ ทนายความ สามคน

ให้ ก.อ. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายอัยการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.อ.

มาตรา ๑๖ เมื่อจะมีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง วิธีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้รัฐมนตรีประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปีและอาจได้รับเลือกใหม่

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงกำหนดวาระ ให้รัฐมนตรีสั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อมในวันแก่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกซ่อมอยู่ในตำแหน่งเพียงวาระของผู้ที่แทนแทน

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการอัยการว่างลง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระและมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยรีบด่วน ก็ให้กรรมการอัยการที่เหลือดำเนินการไปได้ แต่ต้องมีกรรมการอัยการพอที่จะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๙ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบกำหนดวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ในกรณีที่เป็นการอัยการตามมาตรา ๑๕ (๔) (ก)

(๕) กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการอัยการ ในกรณีที่เป็นการอัยการตามมาตรา ๑๕ (๔) (ข)

(๖) ไปเป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภา ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง หรือทนายความ

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่า กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง กรรมการอัยการหรือไม่ ให้อธิบดีเสนอ ก.อ. เพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๒๐ การประชุมของ ก.อ. ต้องมีกรรมการอัยการประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดคนจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานและรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการอัยการในที่ประชุมเลือกกรรมการอัยการคนหนึ่งเป็นประธาน

หากกรรมการอัยการโดยตำแหน่งว่างลง หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งตามกฎหมายทำหน้าที่กรรมการอัยการแทนในระหว่างนั้น

ในการประชุมของ ก.อ. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการอัยการผู้ใด โดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ก.อ. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการประชุมและการลงมติ

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ ก.อ. มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ ในพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.อ. แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิกรรมการอัยการคนหนึ่งคนใดที่จะเสนอ

มาตรา ๒๒ ก.อ. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการให้ทำการใด ๆ แทนได้

ลักษณะ ๓

ข้าราชการอัยการ

หมวด ๑

การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนขั้นเงินเดือน

มาตรา ๒๓ ตำแหน่งข้าราชการอัยการมีดังนี้ อธิบดี รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษประจำเขต อัยการประจำกรม อัยการจังหวัด อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการผู้ช่วย

นอกจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อาจให้มีตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ ตำแหน่งดังกล่าวจะเทียบกับตำแหน่งใดตามวรรคหนึ่งให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วย กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. ก่อน

มาตรา ๒๔ ข้าราชการอัยการจะได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งดังต่อไปนี้

- (๑) อธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๖
- (๒) รองอธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕
- (๓) อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ และอัยการพิเศษประจำเขต ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๔
- (๔) อัยการประจำกรม และอัยการจังหวัด ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๓
- (๕) อัยการประจำกอง และอัยการจังหวัดผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๒
- (๖) อัยการผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๑

สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อเทียบกับตำแหน่งใดก็ให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการได้เลื่อนขั้นรับเงินเดือนในขั้นถัดไป ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของขั้นนั้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของขั้นที่เลื่อนขั้น ก็ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นของขั้นนั้น ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๒๕ การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง โดยวิธีสอบคัดเลือกตามความในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้

แต่ถ้าผู้ใด

(๑) สอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ โดยมีหลักสูตรการศึกษาเดียวไม่น้อยกว่าสามปี ซึ่ง ก.อ. เทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(๒) สอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ โดยมีหลักสูตรการศึกษาหลักสูตรเดียวไม่น้อยกว่าสองปี หรือหลายหลักสูตรรวมกันไม่น้อยกว่าสองปี ซึ่ง ก.อ. เทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๓ (๑) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) สอบไล่ได้เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือนิติศาสตร์บัณฑิต และสอบไล่ได้ชั้นเกียรตินิยมตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๓ (๑) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีหรือ

(๔) สอบไล่ได้ปริญญาโทหรือปริญญาเอกทางกฎหมายในประเทศไทย และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๓ (๑) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นว่า เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ (๒) ถึง (๑๒) และได้ทำการทดสอบความรู้ในวิชากฎหมายแล้ว เห็นสมควรที่จะให้เข้ารับราชการ ก็ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราส่วนของจำนวนผู้สอบคัดเลือกได้ตามที่ ก.อ. กำหนด การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ให้บรรจุให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้น

มาตรา ๒๖ อัยการผู้ช่วยที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัดผู้ช่วยจะต้องได้รับการอบรมจากกรมอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผลของการอบรมเป็นที่พอใจของ ก.อ. เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นอัยการจังหวัดผู้ช่วย

อัยการผู้ช่วยซึ่งได้รับการอบรมจากกรมอัยการมาแล้วหนึ่งปี แต่ผลงานของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของ ก.อ. เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นอัยการจังหวัดผู้ช่วย ก็ให้ได้รับการอบรมจากกรมอัยการต่อไปอีกหนึ่งปี เมื่อครบกำหนดดังกล่าวแล้ว หากผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของ ก.อ. ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

ในระหว่างเวลาปีแรกที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัดผู้ช่วย หากปรากฏว่าผู้ได้รับแต่งตั้งไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป ให้รัฐมนตรีด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา ๒๗ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งนอกจากตำแหน่งอัยการผู้ช่วยให้รัฐมนตรีเสนอ ก.อ. โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ ประวัติการปฏิบัติราชการของบุคคลนั้นเทียบกับงานในตำแหน่งข้าราชการอัยการที่จะได้รับแต่งตั้งนั้น ๆ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

มาตรา ๒๘ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการในชั้นหนึ่ง ๆ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้ส่งเลื่อน ในเมื่อได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. แล้ว โดยปกติปีละหนึ่งชั้น โดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของตำแหน่งและผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนความสามารถ และความอุทิศสาหะในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ การโอนข้าราชการอัยการไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุรกร โดยให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าในขณะที่ย้าย ให้รัฐมนตรีส่งได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นยินยอม และ ก.อ. เห็นชอบ

การโอนข้าราชการอัยการไปเป็นข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้รัฐมนตรีส่งได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นยินยอม และ ก.อ. เห็นชอบ

การให้ข้าราชการอัยการไปทำงานในตำแหน่งข้าราชการตุรกรหรือตำแหน่งการเมืองในกระทรวงมหาดไทย ให้รัฐมนตรีส่งได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ ในระหว่างที่ปฏิบัติงานเช่นว่านี้ข้าราชการอัยการผู้นั้นจะทำการเกี่ยวกับการดำเนินคดีในหน้าที่ของพนักงานอัยการไม่ได้

มาตรา ๓๐ การโอนข้าราชการตุรกรมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการอัยการ โดยให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าในขณะที่ย้าย อาจทำได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ แต่ข้าราชการตุรกรผู้นั้นอย่างน้อยต้องเคยเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการประจำกอง หรืออัยการจังหวัดผู้ช่วยมาแล้ว

มาตรา ๓๑ ข้าราชการอัยการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการไปโดยมิได้มีความผิด หรือมีมลทินหรือมัวหมองในราชการ หรือไปรับราชการ ในกระทรวงทบวงกรมอื่นเมื่อจะกลับเข้ารับตำแหน่งข้าราชการอัยการ โดยรับเงินเดือนไม่สูงกว่าขณะ

พ้นจากตำแหน่งข้าราชการกรมอัยการ ถ้าไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๓ (๒) ถึง (๑๒) ก็ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ

มาตรา ๓๒ ข้าราชการอัยการผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหาร โดยไม่มีความเสียหาย และประสงค์จะกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการอัยการโดยรับเงินเดือนเท่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการทหาร ให้ยื่นคำขอกภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ในกรณีเช่นว่านี้ ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ แต่ถ้าจะบรรจุให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหารให้บรรจุได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ ซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนด

หมวด ๒

การสอบคัดเลือก

มาตรา ๓๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) (ก) สอบไล่ได้เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือนิติศาสตร์บัณฑิตหรือสอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ ซึ่ง ก.อ. เห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

(ข) สอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และ

(ค) ได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเป็นข้าราชการตุลาการ จำศาล รองจำศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าพนักงานบังคับคดี พนักงานคุมประพฤติ นายทหารเหล่าพระธรรมนูญ หรือทนายความ หรือได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายอย่างอื่นตามที่ ก.อ. กำหนด ทั้งนี้ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี และให้ ก.อ. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ด้วย

- (๒) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๓) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี
- (๔) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๕) เป็นสามัญสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- (๖) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๗) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการหรือกฎหมายอื่น
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๑๐) ไม่เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๑๑) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถหรือจิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการอัยการ หรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง และ
- (๑๒) เป็นผู้ที่คณะกรรมการแพทย์มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนดได้ตรวจร่างกายและจิตใจแล้วและ ก.อ. ได้พิจารณารายงานของแพทย์ เห็นว่าสมควรรับสมัครได้
- ให้ ก.อ. มีอำนาจวางระเบียบเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกก่อนที่จะรับสมัครได้
- มาตรา ๓๔ ให้ ก.อ. มีอำนาจกำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกตาม
- มาตรา ๓๓ ตลอดจนวางเงื่อนไขในการรับสมัคร

เมื่อสมควรจะมีการสอบคัดเลือกเมื่อใด ให้กรมอัยการเสนอต่อ ก.อ. ให้ ก.อ. จัดให้มีการสอบคัดเลือก เมื่อได้มีการสอบใหม่ และได้ประกาศผลของการสอบแล้ว บัญชีสอบคัดเลือกควรวางก่อนเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๓๕ ผู้สอบคัดเลือกที่ได้คะแนนสูงให้ได้รับบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยก่อนผู้ที่ได้รับคะแนนต่ำลงมาตามลำดับแห่ง บัญชีสอบคัดเลือก หากได้คะแนนเท่ากันให้ใช้วิธีจับสลากเพื่อจัดลำดับที่ระหว่างผู้ที่ได้ คะแนนเท่ากันนั้น

ผู้สอบคัดเลือกได้ผู้ใด หากขาดคุณสมบัติหรือลักษณะข้อใดข้อหนึ่งตามมาตรา ๓๓ หรือเป็นบุคคลที่ ก.อ. เห็นว่ามีชื่อเสียงหรือความประพฤติหรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมจะเป็นข้าราชการอัยการ ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิเข้ารับราชการตามผลของการ สอบคัดเลือกนั้น

หมวด ๓

การพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๖ ข้าราชการอัยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๔) โอนไปรับราชการทางอื่น
- (๕) ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับ

ราชการทหาร

- (๖) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๓๗ หรือ

มาตรา ๓๘

(๗) ถูกส่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก

การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการอัยการ เว้นแต่ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย หากเป็นกรณีตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ แต่ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง พระบรมราชโองการดังกล่าวให้มีผลตั้งแต่วันโอนหรือวันออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด หากภายหลังปรากฏต่อ ก.อ. ว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๓ ตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุ ให้รัฐมนตรีช่วยเห็นความชอบของ ก.อ. สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๓๘ ข้าราชการอัยการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งเพื่อให้รัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา เมื่อรัฐมนตรีสั่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่า จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

มาตรา ๓๙ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการอัยการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เหตุทุกข์พลภาพ หรือเหตุรับราชการนาน ตามกฎหมาย

ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ทำได้ด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ให้ทำได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔ หมวด ๒ แล้ว ไม่ได้ความเป็นสัจจะว่ากระทำผิดที่จะต้องถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก แต่ผู้นั้นมีมลทินหรือมัวหมอง จะให้รับราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการต่อไป

(๓) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงเหตุทุพพลภาพ หรือ

(๔) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓(๒) หรือ (๑๑) หรือเป็นสมาชิกรัฐสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง หรือเป็นข้าราชการการเมือง เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม

ลักษณะ ๔

วินัย การรักษาวินัย และการลงโทษ

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๔๐ ข้าราชการอัยการต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนจักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ แห่งลักษณะนี้

มาตรา ๔๑ ข้าราชการอัยการต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๔๒ ข้าราชการอัยการจะเป็นกรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองไม่ได้

ในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา หรือผู้แทนทางการเมืองอื่นใด ข้าราชการอัยการจะเข้าเป็นตัวละครทำการ ร่วมกระทำกร หรือสนับสนุนในการโฆษณาหรือชักชวนใด ๆ ไม่ได้

มาตรา ๔๓ ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขืนหลีกเลี่ยง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็นคัดทานเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อได้คัดทานดังกล่าวแล้ว ผู้บังคับบัญชามีได้ส่งถอนหรือแก้คำสั่งที่ส่งไป ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ต้องปฏิบัติตาม แต่ให้ผู้บังคับบัญชารับรายงานขึ้นไปยังอธิบดีตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการขำผู้บังคับบัญชาเหนือตนวันแต่จะได้รับการอนุญาต

มาตรา ๔๔ ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวังมิให้เสียหายแก่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

มาตรา ๔๕ ข้าราชการอัยการต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องบอกถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

มาตรา ๔๖ ข้าราชการอัยการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

ข้าราชการอัยการต้องไม่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรือกระทำการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษากฎหมายหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนบริษัท

ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐใน
ทำนองเดียวกันเว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.อ.

มาตรา ๔๗ ข้าราชการอัยการต้องไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล มีหนี้สินรุงรัง เสพของมีเงินเมากจนไม่สามารถครองสติได้
เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทำความผิดอาญา หรือกระทำการอื่นใด ซึ่งความประพฤติ
หรือการกระทำดังกล่าวแล้วอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๔๘ ข้าราชการอัยการต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก และให้ความ
สงเคราะห์ต่อประชาชนผู้มาติดต่อในกิจการอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า
ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ และต้องสุภาพเรียบร้อยต่อประชาชน
มาตรา ๔๙ ข้าราชการอัยการต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของ
ทางราชการ

มาตรา ๕๐ ข้าราชการอัยการต้องสุภาพเรียบร้อยและรักษาความสามัคคี
ระหว่างข้าราชการและต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๕๑ ข้าราชการอัยการต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๕๒ ผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดรู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
กระทำความผิดวินัยแล้วไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการตามความในหมวด ๒ และ
หมวด ๓ แห่งลักษณะนี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน แล้วแต่
กรณี หรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่หรือจัดการลงโทษโดยไม่สุจริต ให้ถือ
ว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

หมวด ๒

การรักษาวินัย

มาตรา ๕๓ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า
กระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนชั้นต้นโดยมิชักช้า

วิธีการสอบสวนชั้นต้นจะทำโดยให้ผู้มีกรณีเกี่ยวข้องชี้แจงเรื่องราวเป็นหนังสือหรือโดยบันทึกเรื่องราวและความเห็นก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชา ได้สอบสวนชั้นต้นแล้ว เห็นว่า ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๖๓ แต่ถ้าเห็นว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๖ แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเกินอำนาจของตนให้รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปตามลำดับเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

มาตรา ๕๔ ข้าราชการอัยการผู้ใดซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่มีโทษถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ให้ผู้บังคับบัญชาต่อไปนี้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคน เพื่อทำการสอบสวน คือ

- (๑) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการอัยการทุกชั้น
  - (๒) อธิบดี สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น ๑ และชั้น ๒
- กรรมการตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้าราชการอัยการ

ในการสอบสวนนั้น คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหา และรายละเอียดเท่าที่มีอยู่ให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยทราบ และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็วกำหนดอย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนไม่ทันภายในกำหนดนั้นก็ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่เสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนให้เป็นไปตามที่ ก.อ. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้วให้รายงานเสนอความเห็นต่ออธิบดี โดยให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาตามลำดับ ได้แสดงความเห็นเสียก่อนด้วย ถ้าคณะกรรมการหรือผู้บังคับบัญชากังกล่าว หรืออธิบดี เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ก็ให้อธิบดีทำความเห็นรายงานไปยัง ก.อ. เมื่อ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรลงโทษ ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการจึงให้รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชต่อไป

ในกรณีข้าราชการอัยการถูกฟ้องคดีอาญา จะใช้คำพิพากษาถึงที่สุดของศาลประกอบการพิจารณาของ ก.อ. โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

มาตรา ๕๕ ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เรียกให้กระทรวงทบวงกรม หน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือ ให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๕๖ ข้าราชการอัยการผู้ใด กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและกรณีเป็นความผิดปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.อ. กำหนด หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการสอบสวน รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะพิจารณาสั่งลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. ก่อน

มาตรา ๕๗ ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าจะให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ จะสั่งให้พักราชการก็ได้

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้พักราชการ คือ

(๑) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการอัยการทุกชั้น

(๒) อธิบดี สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น ๑ และชั้น ๒

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา หรือตลอดเวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุด เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว หรือคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้พักราชการมิได้กระทำความผิดและไม่มัวหมอง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้พักราชการส่งให้รับราชการตามเดิม เงินเดือนของผู้ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนี้

มาตรา ๕๘ ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการไปแล้ว ก็อาจมีการสอบสวนหรือพิจารณาเพื่อลงโทษ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามลักษณะนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการอัยการผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งเพราะตาย

หมวด ๓

การลงโทษ

มาตรา ๕๙ โทษผิดวินัยมี ๕ สถานคือ

(๑) ไล่ออก

(๒) ปลดออก

- (๓) ให้ออก
- (๔) งบบำเหน็จความชอบ
- (๕) ภาคทัณฑ์

การส่งลงโทษข้าราชการอัยการในสถานไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกนั้นจะกระทำได้เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้แล้ว

มาตรา ๖๐ การไล่ออกนี้รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะส่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (๒) ทำความผิดอาญาและต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๓) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย
- (๔) เบียดเบียนผลประโยชน์ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๕) ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๖) ชักค่าส่งผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และการชักค่าส่งนี้อาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๗) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๘) ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๖๑ การปลดออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกละออกจากราชการ หรือถึงขนาดที่จะต้องไล่ออก แต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

มาตรา ๖๒ การให้ออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องปลดออก หรือถึงขนาดที่จะต้องปลดออก แต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๖๑ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๖๓ ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และผู้บังคับบัญชาสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรลงโทษ เพียงสถานงคับาเห็นความชอบเป็นเวลาไม่เกินสามปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานี จะลงโทษเพียงภาคทัณฑ์โดยจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับถึงอธิบดีเพื่อเสนอ ก.อ. เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นสมควรลงโทษสถานใด ก็ให้รายงานไปยังรัฐมนตรีเพื่อสั่ง

มาตรา ๖๔ ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้นกระทำผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด

มาตรา ๖๕ ถ้าปรากฏว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ส่งไปโดยผิดหลงให้รัฐมนตรีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นคุณแก่ผู้ถูกลงโทษได้ แต่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเช่นว่านี้จะต้องได้รับอนุมัติจาก ก.อ. ก่อน

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งกล่าวไว้ในวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายในกำหนดสองปีนับแต่วันสั่งลงโทษ

ลักษณะ ๕

ข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๖๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการตุลาการให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ มาใช้บังคับ

ตำแหน่งข้าราชการอัยการไต่เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการตุลาการ โดยเทียบตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใด ให้กำหนดโดยกฎ ก.พ.

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ให้กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอยู่ในตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดเป็นข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ เว้นแต่ผู้ที่ได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นต่ำของชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนขั้นต่ำของชั้นนั้น

มาตรา ๖๙ ผู้ใดเป็นข้าราชการตุลาการสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา ๗๐ ผู้ใดเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญต่อไป และให้นำมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๑ ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดกระทำความผิดวินัยในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ใช้บังคับ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการสอบสวนแล้ว ถ้าการสั่งและการสอบสวนพิจารณาที่ได้กระทำไปแล้วถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์ ถ้ากรณียังค้างระหว่างการสอบสวนก็ให้เนิ่นการสอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและการส่งลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๒ ผู้ที่ไต่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงถือคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓

ผู้ที่ ก.อ. ได้ลงมติให้รับเข้าเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ตามมาตรา ๑๔ และผู้สอบคัดเลือกได้ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีสิทธิได้รับบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยต่อไป

มาตรา ๗๓ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญที่จะได้ประกาศใช้ตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ มิให้นำความในมาตรา ๓๔ (๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการการเมืองมาใช้บังคับแก่ข้าราชการอัยการ

มาตรา ๗๔ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เข้ารับราชการ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าชั้นและขั้นตามบัญชีที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ

ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการเป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ตามพระราชบัญญัติและประกาศนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการปรับเงินเดือนของผู้ที่กลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วยังปรากฏว่าผู้เข้ารับราชการ ได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นต่ำของชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.อ. เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรได้รับการบรรจุในชั้นหรือชั้นใด ทั้งนี้ ก.อ. จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนในชั้นที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของชั้นเป็นกรณีเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๗๕ ข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญซึ่งสอบคัดเลือก หรือทดสอบความรู้เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และเจ้าสังกัดได้ทำความตกลงกับกรมอัยการให้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นับเวลาราชการหรือเวลาทำงานของตนในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลเป็นเวลาราชการของข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๗๖ ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกส่งพักราชการและกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การ

ของรัฐเพื่อให้มีผลบังคับรวมถึงข้าราชการฝ่ายอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าข้าราชการฝ่ายอัยการเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ และกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐต่อไป

มาตรา ๗๗ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง กฎ ก.พ. ข้อกำหนด ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ข้อกำหนด ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศที่ใช้อยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว แม้จะได้ปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้ง ก็ยังมีบทบัญญัติหลายมาตราไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการบริหารงานบุคคลในปัจจุบัน สมควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่อันจะทำให้ราชการของกรมอัยการดำเนินไปได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๐ หน้า ๕๒)

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ(๒) หมายเลข ๑

		บาท				
๑๓		๘,๙๖๐				
๑๒		๘,๕๖๐				
๑๑		๘,๑๖๐	บาท			
๑๐		๗,๗๖๐	๑๑,๑๔๐	บาท		
๙		๗,๔๑๐	๑๐,๖๘๐	๑๒,๑๔๐		
๘		๗,๐๖๐	๑๐,๒๒๐	๑๑,๖๔๐	บาท	
๗		๖,๗๑๐	๙,๗๙๐	๑๑,๑๔๐	๑๒,๖๙๐	
๖	บาท	๖,๓๖๐	๙,๓๖๐	๑๐,๖๘๐	๑๒,๑๔๐	
๕	๔,๗๑๐	๖,๐๖๐	๘,๙๖๐	๑๐,๒๒๐	๑๑,๖๔๐	บาท
๔	๔,๕๑๐	๕,๗๑๐	๘,๕๖๐	๙,๗๙๐	๑๑,๑๔๐	๑๓,๒๔๐
๓	๔,๓๑๐	๕,๔๖๐	๘,๑๖๐	๙,๓๖๐	๑๐,๖๘๐	๑๒,๖๙๐
๒	๔,๑๑๐	๕,๒๑๐	๗,๗๖๐	๘,๙๖๐	๑๐,๒๒๐	๑๒,๑๔๐
๑	๓,๙๑๐	๔,๙๖๐	๗,๔๑๐	๘,๕๖๐	๙,๗๙๐	๑๑,๖๔๐
๕ ขั้น	๕ ขั้น ๑	๕ ขั้น ๒	๕ ขั้น ๓	๕ ขั้น ๔	๕ ขั้น ๕	๕ ขั้น ๖

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒

๑๓		บาท				
๑๒		๑๐,๒๖๕				
๑๑		๙,๗๙๕	บาท			
๑๐		๙,๓๐๕	๑๓,๓๖๕	บาท		
๙		๘,๘๑๕	๑๒,๘๑๕	๑๔,๕๖๕		
๘		๘,๔๖๕	๑๒,๒๖๕	๑๓,๙๖๕	บาท	
๗		๘,๐๔๕	๑๑,๗๔๕	๑๓,๓๖๕	๑๕,๒๒๕	
๖	บาท	๗,๖๒๕	๑๑,๒๒๕	๑๒,๘๑๕	๑๔,๕๖๕	
๕	๕,๖๔๕	๗,๒๐๕	๑๐,๗๔๕	๑๒,๒๖๕	๑๓,๙๖๕	บาท
๔	๕,๔๐๕	๖,๙๐๕	๑๐,๒๖๕	๑๑,๗๔๕	๑๓,๓๖๕	๑๕,๘๘๕
๓	๕,๑๖๕	๖,๕๘๕	๙,๗๙๕	๑๑,๒๒๕	๑๒,๘๑๕	๑๕,๒๒๕
๒	๔,๙๒๕	๖,๒๘๕	๙,๓๐๕	๑๐,๗๔๕	๑๒,๒๖๕	๑๔,๕๖๕
๑	๔,๖๘๕	๕,๙๘๕	๘,๘๑๕	๑๐,๒๒๕	๑๑,๗๔๕	๑๓,๙๖๕
๕ ขั้น	๕ ขั้น ๑	๕ ขั้น ๒	๕ ขั้น ๓	๕ ขั้น ๔	๕ ขั้น ๕	๕ ขั้น ๖

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๓

๑๓		บาท				
๑๒		๑๒,๕๓๕				
๑๑		๑๑,๙๗๕				
๑๐		๑๑,๔๑๕	บาท			
๙		๑๐,๘๖๕	๑๕,๕๗๕	บาท		
๘		๙,๙๗๕	๑๔,๙๓๕	๑๖,๙๗๕		
๗		๙,๓๘๕	๑๔,๒๙๕	๑๖,๒๗๕	บาท	
๖	บาท	๘,๘๓๕	๑๓,๖๕๕	๑๕,๕๗๕	๑๗,๗๔๕	
๕	๖,๕๙๕	๘,๒๘๕	๑๓,๐๑๕	๑๔,๙๓๕	๑๖,๙๗๕	บาท
๔	๖,๓๐๕	๗,๗๓๕	๑๒,๕๓๕	๑๔,๒๙๕	๑๖,๒๗๕	๑๗,๕๑๕
๓	๖,๐๒๕	๗,๐๕๕	๑๑,๙๗๕	๑๓,๖๕๕	๑๕,๕๗๕	๑๗,๗๔๕
๒	๕,๗๔๕	๖,๖๓๕	๑๑,๔๑๕	๑๓,๐๑๕	๑๔,๙๓๕	๑๗,๗๔๕
๑	๕,๔๖๕	๖,๒๑๕	๑๐,๘๖๕	๑๒,๕๓๕	๑๔,๒๙๕	๑๖,๙๗๕
๕ ขั้น	๕ ขั้น ๑	๕ ขั้น ๒	๕ ขั้น ๓	๕ ขั้น ๔	๕ ขั้น ๕	๕ ขั้น ๖

(๒) บัญชีอัตราเงินเดือนนี้แก้ไขโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐
 มาตรา ๔ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ มาตรา ๔
 บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการเดิมมีความดังนี้

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ อัตรากำลังข้าราชการอัยการให้แบ่งเป็น ๖ ชั้นแต่ละชั้นมีจำนวนชั้น ดังนี้

ชั้น	๑	มี	๔	ชั้น
ชั้น	๒	มี	๑๒	ชั้น
ชั้น	๓	มี	๙	ชั้น
ชั้น	๔	มี	๙	ชั้น
ชั้น	๕	มี	๗	ชั้น
ชั้น	๖	มี	๕	ชั้น

อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อปรากฏว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างทั่วไปในประเทศเพิ่มขึ้นหรือค่าครองชีพสูงขึ้นหรืออัตราเงินเดือนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม ก็ให้มีการปรับใช้อัตราเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้ตามความเหมาะสม โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การปรับใช้อัตราเงินเดือนดังกล่าวให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ได้รับอยู่ตาม ไปด้วย

อัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการให้เป็นไปตามบัญชีซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการพลเรือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการหมายเลข ๑ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ และบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการหมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๕ การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เข้าชั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่ต่ำกว่าชั้นและขั้นที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นดำรงอยู่และได้รับอยู่เดิม

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการอัยการและ
 ออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกลับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตรา
 ให้เงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้ตรงกับชั้นและขั้นตามบัญชีอัตรา
 เงินเดือนข้าราชการอัยการ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในขณะกลับเข้ารับราชการ
 และให้นำมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑
 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
 บัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
 นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราเงินเดือน
 ข้าราชการอัยการที่ปรับปรุงใหม่ไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภท
 อื่น ๆ ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว สมควรแก้ไขอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เหมาะสม
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๑

๑๒		บาท				
๑๑		๘,๖๒๕				
๑๐		๘,๑๙๕	บาท	บาท		
๙		๗,๗๖๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๐๘๐		
๘		๗,๓๒๕	๑๐,๔๙๐	๑๑,๕๓๐	บาท	
๗		๖,๘๙๐	๑๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๖๕๐	
๖		๖,๔๕๕	๙,๕๓๐	๑๐,๔๙๐	๑๒,๐๘๐	บาท
๕	บาท	๕,๙๓๐	๙,๐๗๐	๑๐,๐๐๐	๑๑,๕๓๐	๑๓,๒๔๐
๔	๔,๗๒๐	๕,๖๐๕	๘,๖๒๕	๙,๕๓๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๖๕๐
๓	๔,๔๕๕	๕,๒๙๕	๘,๑๙๕	๙,๐๗๐	๑๐,๔๙๐	๑๒,๐๘๐
๒	๔,๒๐๕	๕,๐๐๐	๗,๗๖๐	๘,๖๒๕	๑๐,๐๐๐	๑๑,๕๓๐
๑	๓,๙๖๕	๔,๗๒๐	๗,๓๒๕	๘,๑๙๕	๙,๕๓๐	๑๑,๐๐๐
๕ ขั้น	๕ ขั้น ๑	๕ ขั้น ๒	๕ ขั้น ๓	๕ ขั้น ๔	๕ ขั้น ๕	๕ ขั้น ๖

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒

๑๒		บาท				
๑๑		๑๐,๐๐๐				
๑๐		๙,๕๓๐				
๙		๙,๐๗๐	บาท	บาท		
๘		๘,๖๒๕	๑๒,๖๕๐	๑๔,๔๙๐		
๗		๘,๑๘๕	๑๒,๐๘๐	๑๓,๙๕๐	บาท	
๖		๗,๗๔๐	๑๑,๕๓๐	๑๒,๖๕๐	๑๕,๑๖๐	
๕		๗,๓๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๐๘๐	๑๔,๔๙๐	บาท
๔	บาท	๖,๘๕๕	๑๐,๔๙๐	๑๑,๕๓๐	๑๓,๙๕๐	๑๕,๘๗๐
๓	๕,๖๐๕	๖,๖๒๕	๑๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๖๕๐	๑๕,๑๖๐
๒	๕,๒๙๕	๖,๒๗๐	๙,๕๓๐	๑๐,๔๙๙	๑๒,๐๘๐	๑๔,๔๙๐
๑	๕,๐๐๐	๕,๙๓๐	๙,๐๗๐	๑๐,๐๐๐	๑๑,๕๓๐	๑๓,๙๕๐
๐	๔,๗๒๐	๕,๖๐๕	๘,๖๒๕	๙,๕๓๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๖๕๐
๕ ขั้น	๕ ขั้น ๑	๕ ขั้น ๒	๕ ขั้น ๓	๕ ขั้น ๔	๕ ขั้น ๕	๕ ขั้น ๖

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๓

๑๒		บาท				
๑๑		๑๑,๕๓๐				
๑๐		๑๑,๐๐๐				
๙		๑๐,๔๗๐	บาท	บาท		
๘		๑๐,๐๐๐	๑๔,๔๗๐	๑๕,๗๗๐		
๗		๙,๕๓๐	๑๓,๗๕๐	๑๕,๑๖๐	บาท	
๖		๙,๐๗๐	๑๓,๒๔๐	๑๔,๔๗๐	๑๖,๖๒๐	
๖		๘,๖๒๕	๑๒,๖๕๐	๑๓,๗๕๐	๑๕,๗๗๐	บาท
๕	บาท	๘,๑๘๕	๑๒,๐๘๐	๑๓,๒๔๐	๑๕,๑๖๐	๑๗,๔๐๐
๔	๖,๖๒๕	๗,๗๔๐	๑๑,๕๓๐	๑๒,๖๕๐	๑๔,๔๗๐	๑๖,๖๒๐
๓	๖,๒๗๐	๗,๓๘๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๐๘๐	๑๓,๗๕๐	๑๕,๗๗๐
๒	๕,๙๓๐	๖,๙๓๕	๑๐,๔๗๐	๑๑,๕๓๐	๑๓,๒๔๐	๑๕,๑๖๐
๑	๕,๖๐๕	๖,๖๒๕	๑๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๖๕๐	๑๔,๔๗๐
๕ ขั้น	๕ ขั้น ๑	๕ ขั้น ๒	๕ ขั้น ๓	๕ ขั้น ๔	๕ ขั้น ๕	๕ ขั้น ๖

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย
อัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ
และยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
อัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ อัตรารายเดือนข้าราชการอัยการให้แบ่งเป็น ๖ ชั้น แต่ละชั้นมีจำนวนชั้น ดังนี้

ชั้น ๑ มี	๕ ชั้น
ชั้น ๒ มี	๑๓ ชั้น
ชั้น ๓ มี	๑๐ ชั้น
ชั้น ๔ มี	๔ ชั้น
ชั้น ๕ มี	๗ ชั้น
ชั้น ๖ มี	๔ ชั้น

อัตรารายเดือนข้าราชการอัยการให้เป็นไปตามบัญชีอัตรารายเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อปรากฏว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างทั่วไปในประเทศเพิ่มขึ้น หรือค่าครองชีพสูงขึ้น หรืออัตรารายเดือนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม ก็ให้มีการปรับใช้อัตรารายเดือนตามบัญชีอัตรารายเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ หรือบัญชีอัตรารายเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณีได้ตามความเหมาะสม โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การปรับใช้อัตรารายเดือนดังกล่าวให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ได้รับอยู่ตามไปด้วย

อัตรารายเดือนข้าราชการตุลาการให้เป็นไปตามบัญชีซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตรารายเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๑ บัญชีอัตรารายเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ บัญชีอัตรารายเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้บัญชีอัตรารายเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๑ บัญชีอัตรารายเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ บัญชีเงินเดือนข้าราชการอัยการหมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๕ ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการอัยการได้รับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ได้รับตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้เข้าชั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนดังกล่าว ตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้

เมื่อได้ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามวรรคหนึ่งแล้วข้าราชการอัยการผู้ใดได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของชั้น เมื่อจะพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนในบึงบประมาณต่อไป ให้ปรับให้ข้าราชการอัยการผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงขึ้น ๑ ชั้น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ของบึงบประมาณนั้น แล้วจึงพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปีตามปกติ

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการอัยการ และออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กลับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ให้ตรงกับชั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในขณะกลับเข้ารับราชการ และให้นำมาตรา ๗๔ วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิณสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๑

๑๓		บาท				
๑๒		๘,๙๖๐				
๑๑		๘,๕๖๐	บาท			
๑๐		๗,๗๖๐	๑๑,๑๔๐	บาท		
๙		๗,๔๑๐	๑๐,๖๘๐	๑๒,๑๔๐		
๘		๗,๐๖๐	๑๐,๒๒๐	๑๑,๖๔๐	บาท	
๗		๖,๗๑๐	๙,๗๖๐	๑๑,๑๔๐	๑๒,๖๘๐	
๖	บาท	๖,๓๖๐	๙,๓๐๐	๑๐,๖๘๐	๑๒,๑๔๐	
๕	๔,๗๑๐	๖,๐๖๐	๘,๙๖๐	๑๐,๒๒๐	๑๑,๖๔๐	บาท
๔	๔,๕๑๐	๕,๗๖๐	๘,๕๖๐	๙,๗๖๐	๑๑,๑๔๐	๑๓,๒๔๐
๓	๔,๓๑๐	๕,๔๖๐	๘,๑๖๐	๙,๓๐๐	๑๐,๖๘๐	๑๒,๖๘๐
๒	๔,๑๑๐	๕,๒๑๐	๗,๗๖๐	๘,๙๖๐	๑๐,๒๒๐	๑๒,๑๔๐
๑	๓,๙๑๐	๔,๙๖๐	๗,๔๑๐	๘,๕๖๐	๙,๗๖๐	๑๑,๖๔๐
๕ ขั้น	๕ ขั้น ๑	๕ ขั้น ๒	๕ ขั้น ๓	๕ ขั้น ๔	๕ ขั้น ๕	๕ ขั้น ๖

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒

๑๓		บาท				
๑๒		๑๐,๗๔๕				
๑๑		๑๐,๒๖๕				
๑๐		๙,๗๘๕	บาท			
๙		๙,๓๐๕	๑๓,๓๖๕	บาท		
๘		๘,๘๒๕	๑๒,๘๘๕	๑๔,๕๖๕		
๗		๘,๓๔๕	๑๒,๔๐๕	๑๓,๙๖๕	บาท	
๖	บาท	๗,๘๖๕	๑๑,๙๒๕	๑๓,๓๖๕	๑๕,๒๒๕	
๕	๕,๖๔๕	๗,๓๘๕	๑๑,๔๔๕	๑๒,๘๔๕	๑๔,๕๖๕	บาท
๔	๕,๑๖๕	๖,๙๐๕	๑๐,๙๖๕	๑๒,๓๖๕	๑๓,๙๖๕	๑๕,๘๘๕
๓	๔,๖๘๕	๖,๔๒๕	๑๐,๔๘๕	๑๑,๘๘๕	๑๒,๘๘๕	๑๕,๒๒๕
๒	๔,๒๐๕	๖,๐๘๕	๑๐,๐๐๕	๑๑,๔๐๕	๑๒,๔๐๕	๑๔,๕๖๕
๑	๓,๗๒๕	๕,๖๐๕	๙,๕๒๕	๑๐,๙๒๕	๑๑,๙๒๕	๑๓,๙๖๕
๕ ขั้น	๕ ขั้น ๑	๕ ขั้น ๒	๕ ขั้น ๓	๕ ขั้น ๔	๕ ขั้น ๕	๕ ขั้น ๖

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการหมายเลข ๓

๑๓		บาท				
๑๒		๑๒,๕๓๕				
๑๑		๑๑,๙๗๕	บาท			
๑๐		๑๐,๙๕๕	๑๕,๕๗๕	บาท		
๙		๑๐,๓๖๕	๑๔,๙๓๕	๑๖,๙๗๕		
๘		๙,๙๗๕	๑๔,๒๙๕	๑๖,๒๗๕	บาท	
๗		๙,๓๙๕	๑๓,๖๙๕	๑๕,๕๗๕	๑๗,๗๕๕	
๖	บาท	๘,๙๙๕	๑๓,๐๙๕	๑๔,๙๓๕	๑๖,๙๗๕	
๕	๖,๕๙๕	๘,๕๗๕	๑๒,๕๓๕	๑๔,๒๙๕	๑๖,๒๗๕	บาท
๔	๖,๓๐๕	๘,๐๕๕	๑๑,๙๗๕	๑๓,๖๙๕	๑๕,๕๗๕	๑๘,๕๑๕
๓	๖,๐๒๕	๗,๖๓๕	๑๑,๔๑๕	๑๓,๐๙๕	๑๔,๙๓๕	๑๗,๗๕๕
๒	๕,๗๔๕	๗,๒๑๕	๑๐,๘๕๕	๑๒,๕๓๕	๑๔,๒๙๕	๑๖,๙๗๕
๑	๕,๔๖๕	๖,๗๓๕	๑๐,๓๖๕	๑๑,๙๗๕	๑๓,๖๙๕	๑๖,๒๗๕
๕ ขั้น	๕ ขั้น ๑	๕ ขั้น ๒	๕ ขั้น ๓	๕ ขั้น ๔	๕ ขั้น ๕	๕ ขั้น ๖

บัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ

อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามบัญชี อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑			ปรับให้เข้าขั้นและขั้นตามบัญชีอัตรา เงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔		
ขั้น	ขั้น	อัตรา	ขั้น	ขั้น	อัตรา
๑	๑	๔,๗๒๐	๑	๑	๔,๖๘๕
๑	๒	๕,๐๐๐	๑	๒	๔,๙๒๕
๑	๓	๕,๒๘๕	๑	๓	๕,๑๖๕
๑	๔	๕,๖๐๕	๑	๕	๕,๖๔๕
๒	๑	๕,๖๐๕	๒	ต่ำกว่าขั้นที่	๕,๖๔๕
๒	๒	๕,๙๓๐	๒	๑	๕,๙๔๕
๒	๓	๖,๒๗๐	๒	๒	๖,๒๔๕
๒	๔	๖,๖๒๕	๒	๓	๖,๕๔๕
๒	๕	๖,๙๙๕	๒	๔	๖,๙๐๕
๒	๖	๗,๓๘๐	๒	๕	๗,๒๖๕
๒	๗	๗,๗๘๐	๒	๖	๗,๖๒๕
๒	๘	๘,๑๙๕	๒	๗	๘,๐๔๕
๒	๙	๘,๖๒๕	๒	๘	๘,๔๘๕
๒	๑๐	๙,๐๗๐	๒	๑๐	๙,๓๐๕
๒	๑๑	๙,๕๓๐	๒	๑๑	๙,๗๘๕
๒	๑๒	๑๐,๐๐๐	๒	๑๒	๑๐,๒๖๕

อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามบัญชี
อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒
ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
อัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

ปรับให้เข้าชั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือน
ข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ ท้ายพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔

ชั้น	ขั้น	อัตรา	ชั้น	ขั้น	อัตรา
๓	๑	๘,๖๒๕	๓	๑	๘,๘๘๕
๓	๒	๙,๐๗๐	๓	๒	๙,๓๐๕
๓	๓	๙,๕๓๐	๓	๓	๙,๗๖๕
๓	๔	๑๐,๐๐๐	๓	๔	๑๐,๒๖๕
๓	๕	๑๐,๔๙๐	๓	๕	๑๐,๗๔๕
๓	๖	๑๑,๐๐๐	๓	๖	๑๑,๒๒๕
๓	๗	๑๑,๕๓๐	๓	๗	๑๑,๗๔๕
๓	๘	๑๒,๐๘๐	๓	๘	๑๒,๒๖๕
๓	๙	๑๒,๖๕๐	๓	๙	๑๒,๘๑๕
๔	๑	๙,๕๓๐	๔	ต่ำกว่าขั้นที่ ๑	๙,๗๘๕
๔	๒	๑๐,๐๐๐	๔	๑	๑๐,๒๖๕
๔	๓	๑๐,๔๙๐	๔	๒	๑๐,๗๔๕
๔	๔	๑๑,๐๐๐	๔	๓	๑๑,๒๒๕
๔	๕	๑๑,๕๓๐	๔	๔	๑๑,๗๔๕
๔	๖	๑๒,๐๘๐	๔	๕	๑๒,๒๖๕
๔	๗	๑๒,๖๕๐	๔	๖	๑๒,๘๑๕
๔	๘	๑๓,๒๕๐	๔	๗	๑๓,๔๖๕

อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามบัญชี อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย อัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑			ปรับให้เข้าขั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ ท้ายพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔		
ขั้น ชั้น	ขั้น ชั้น	อัตรา	ขั้น ชั้น	ขั้น ชั้น	อัตรา
๙	๙	๑๔,๔๙๐	๙	๙	๑๔,๕๖๕
๙	๑	๑๑,๐๐๐	๙	ต่ำกว่าขั้นที่	๑๑,๒๒๕
๙	๒	๑๑,๕๓๐	๙	๑	๑๑,๗๔๕
๙	๓	๑๒,๐๙๐	๙	๒	๑๒,๒๖๕
๙	๔	๑๒,๖๕๐	๙	๓	๑๒,๘๑๕
๙	๕	๑๓,๒๕๐	๙	๔	๑๓,๔๖๕
๙	๖	๑๔,๔๙๐	๙	๖	๑๔,๕๖๕
๙	๗	๑๕,๑๖๐	๙	๗	๑๕,๒๒๕
๖	๑	๑๒,๖๕๐	๖	ต่ำกว่าขั้นที่	๑๒,๘๑๕
๖	๒	๑๓,๒๕๐	๖	๑	๑๓,๔๖๕
๖	๓	๑๔,๔๙๐	๖	๒	๑๔,๕๖๕
๖	๔	๑๕,๑๖๐	๖	๓	๑๕,๒๒๕
๖	๕	๑๕,๘๗๐	๖	๔	๑๕,๘๘๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่น สมควรแก้ไขอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๗๕ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๒๔)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้มีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้อธิบดีกรมอัยการเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๒ ให้อธิบดีกรมอัยการจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิรับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ เป็นประเภทข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๔ ขึ้นไป และต้องมีได้เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว กับประเภทผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้ว และต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง หรือทนายความ ไปยังข้าราชการอัยการที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๒ ขึ้นไป ผู้มีสิทธิเลือกทุกคน พร้อมด้วยบัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดวันสุดท้ายที่จะส่งบัตรเลือกให้ถึงกรมอัยการไว้ด้วย

ในกรณีเลือกซ่อม ให้อธิบดีกรมอัยการแจ้งประเภทและจำนวนตำแหน่งที่ว่างไปด้วย

ข้อ ๓ บัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ บัตรทุกบัตรต้องมีลายชื่อของอธิบดีกรมอัยการกำกับเป็นหลักฐาน

ข้อ ๔ การเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้าราชการอัยการผู้มีสิทธิเลือกกรอกรายชื่อผู้ที่ตนเลือกลงในบัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมกับลงลายมือชื่อและตำแหน่งของตน แล้วใส่ซองปิดผนึกส่งไปยังอธิบดีกรมอัยการ

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมอัยการตั้งข้าราชการอัยการไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการตรวจนับคะแนนการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้กรรมการเป็นผู้เปิดซองบรรจุบัตรเลือก ทำการตรวจบัตรเลือก และนับคะแนนแล้วรายงานผลไปยังอธิบดีกรมอัยการภายในเวลาที่อธิบดีกรมอัยการกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องมีกรรมการอยู่พร้อมกันไม่น้อยกว่าสามคน

ข้อ ๖ บัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิต่อไปนี้ ให้ถือเป็นบัตรเสีย

(๑) บัตรที่มีใช้บัตรที่อธิบดีกรมอัยการส่งไป หรือไม่มีลายมือชื่อของอธิบดีกรมอัยการกำกับเป็นหลักฐาน

(๒) บัตรที่ระบุชื่อผู้รับเลือกเกินประเภทละสามคน หรือเกินจำนวนตำแหน่งที่ว่างในกรณีเลือกซ่อม

(๓) บัตรที่ผู้เลือกไม่ลงลายมือชื่อและตำแหน่ง

(๔) บัตรที่ส่งถึงกรมอัยการพ้นกำหนดวันที่อธิบดีกรมอัยการกำหนดตาม

ข้อ ๒

ข้อ ๗ ในกรณีที่บัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิเลอะเลือน หรือเขียนชื่อผู้รับเลือกไม่ถูกต้อง จนไม่สามารถทราบเจตนาอันแท้จริงของผู้เลือกได้ หรือกรอกชื่อผู้รับเลือกที่เป็นข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๔ ขึ้นไป ในช่องสำหรับกรอกชื่อผู้รับเลือกที่เป็นผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้ว หรือกลับกัน ให้ถือว่าบัตรนั้นเสียเฉพาะส่วนที่กล่าวแล้ว

การที่จะถือว่าผู้รับเลือกคนใด เป็นข้าราชการอัยการ ซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๔ ขึ้นไป หรือเป็นผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการให้ถือตามความเป็นจริงในขณะเปิดซองบรรจุบัตร

ข้อ ๘ ในการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ดำรงตำแหน่งตามวาระนั้นข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๔ ขึ้นไป สามคนที่ได้คะแนนสูงกว่าผู้อื่นและผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้วสามคนที่ได้คะแนนสูงกว่าผู้อื่น เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าในประเภทใดมีผู้ได้คะแนนเท่ากันอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับเลือกเกินสามคน ให้จับสลากระหว่างผู้ที่ได้คะแนนเท่ากัน อันทำให้มีจำนวนเกินไปนั้นว่าผู้ใดจะได้รับเลือก

การจับสลาก ให้อธิบดีกรมอัยการเป็นผู้จับต่อหน้ากรรมการตรวจนับคะแนนไม่น้อยกว่าสามคน

ในการเลือกซ่อมกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้อธิบดีกรมอัยการรายงานผลการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เด็ก แควมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า วิธีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๐๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๒ หน้า ๒๑๑)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๑

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดย
ความเห็นชอบของ ก.อ. ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการอัยการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

เทียบกับตำแหน่ง

อัยการพิเศษฝ่ายฎีกา

อัยการพิเศษฝ่ายคดี

อัยการพิเศษฝ่ายอุทธรณ์

อัยการพิเศษฝ่ายคดี

อัยการพิเศษฝ่ายคดีธนบุรี

อัยการพิเศษฝ่ายคดี

อัยการพิเศษประจำกรม

อัยการพิเศษประจำเขต

รองอัยการจังหวัด

อัยการประจำกรม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ดำริ น้อยมณี

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๔๕ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๒ หน้า ๒๔๘)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ.กำหนด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“รอบปีที่แล้วมา” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคมของปีหนึ่ง ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายนของปีถัดไป

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

ข้อ ๒ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการอัยการในชั้นหนึ่ง ๆ โดยปกติให้ส่งเลื่อนได้ปีละหนึ่งขั้น และผู้ซึ่งจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ซึ่งมีวัณธรรม

(๒) เป็นผู้ซึ่งปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนตามที่ทางราชการได้กำหนดไว้และรักษาวินัยโดยเคร่งครัด

(๓) เป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ และมีความอดุสาหะบากบั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ทั้งงานที่ได้กระทำไปนั้นเรียบบร้อย เป็นผลดีแก่ทางราชการ

(๔) เป็นผู้ซึ่งได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่มีคุณภาพและปริมาณของ งานสมควรที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือน

การบรรจุเข้ารับราชการ ไม่ว่าในวันใดของเดือน ให้ถือว่าบรรจุ เข้ารับราชการในเดือนนั้นเต็มเดือน

(๖) ในรอบปีที่แล้วมา ต้องเป็นผู้ซึ่งไม่มีวันลา มาก โดยถือเกณฑ์ วันลา รวมทั้งลากิจและลาป่วยถึงสี่สิบห้าวัน เว้นแต่

(ก) ลาอุปสมบท โดยได้รับเงินเดือนระหว่างลา

(ข) ลากลอบบุตร ไม่เกินหกสิบวัน

(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานคราวเดียว หรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน หรือ

(ง) ลาป่วย เพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติราชการ ตามหน้าที่หรือในขณะที่เดินทางไป หรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(๗) ในรอบปีที่แล้วมาต้องเป็นผู้ซึ่งไม่ลาบ่อยครั้ง หรือมารับ ราชการสายกว่าเวลาทางราชการกำหนดเนื่อง ๆ

(๘) ในรอบปีที่แล้วมาต้องเป็นผู้ซึ่งไม่ขาดราชการ เว้นแต่ เพราะเหตุสุวิสัย

(๙) ในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ต้อง เป็นผู้ไม่ถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์

(๑๐) ในรอบปีที่แล้วมาต้องเป็นผู้ซึ่งไม่ถูกสั่งพักราชการเกินสี่เดือน

ข้อ ๓ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการอัยการเป็นกรณีพิเศษเกินหนึ่งขั้นนั้นให้พิจารณาคัดเลือกจากผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าวในข้อ ๒ และต้องเป็นผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการได้ผลดีเด่น จนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้

(๒) ปฏิบัติงานที่เสี่ยงอันตรายเป็นกรณีพิเศษ

(๓) ปฏิบัติงานเกินตำแหน่งหน้าที่ จนเกิดประโยชน์ต่อราชการเป็นพิเศษและปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(๔) ปฏิบัติงานโดยได้ค้นคว้าสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อราชการเป็นพิเศษและทางราชการได้รับรองให้ใช้การค้นคว้านั้น

(๕) ปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการด้วยความทรากตรำเหน็ดเหนื่อยเป็นพิเศษและงานได้ผลดียิ่ง

(๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดจนสำเร็จเป็นผลดียิ่งแก่ประเทศชาติ

(๗) ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่มีคุณภาพและปริมาณของงานสูงกว่าอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ และได้ผลดีสมความมุ่งหมาย

ทั้งนี้ให้พิจารณาหลักฐานโดยละเอียดรอบคอบว่า ข้าราชการอัยการผู้นั้นได้ปฏิบัติงานถึงขนาดที่สมควรจะเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเกินหนึ่งขั้นหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นการสมควร ก็ให้ส่งเลื่อนได้ไม่เกินสองขั้น แต่ถ้าเห็นว่าสมควรให้เลื่อนขั้นเงินเดือนเกินสองขั้น จะส่งเลื่อนเป็นพิเศษเฉพาะรายก็ได้ คำส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษนั้น ให้ระบุด้วยว่าผู้นั้นได้ปฏิบัติงานเป็นกรณีพิเศษเข้าในหลักเกณฑ์ประการใดในกฎกระทรวงข้อนี้ด้วย

ข้อ ๔ ผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์สมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัย หรือถูกฟ้องในคดีอาญาอยู่ก่อนมีคำสั่งให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ให้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน แต่ถ้าการสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้วในปีใด และผู้นั้นไม่ถูกลงโทษทางวินัย หรือไม่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุก หรือไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ก็ให้ส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีนั้นได้

แต่ถ้าระหว่างที่รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น ทางราชการได้กั้นเงินสำหรับเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ให้ ถ้าการสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ผู้นั้นไม่ถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์หรือไม่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุก หรือไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ก็ให้นำเงินนั้นมาเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีที่จะส่งเลื่อนได้ การเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เท่ากับเงินที่กั้นไว้ให้ ถ้าไม่เกินปีละหนึ่งขั้น ไม่ถือว่าเป็นการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ตามความในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ การส่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ตามปกติให้เลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๑ ของเดือนแรกของปีที่ได้เลื่อนนั้น

ผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์พอสมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ได้ออกจากราชการหรือไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน จะส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นภายหลังย้อนไปตั้งวันที่ ๑ ของเดือนแรกของปีที่ได้เลื่อนนั้นก็ได้

ข้อ ๖ ข้าราชการอัยการผู้ใด ซึ่งรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่จะต้องพ้นจากราชการไปเพราะเกษียณอายุ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ รัฐมนตรีจะส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ผู้นั้นในวันสิ้นปีก่อนที่จะพ้นจากราชการก็ได้

ข้อ ๗ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการ นอกจากตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ หรือที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ แต่รัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า สมควรเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นโดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ก็ให้รัฐมนตรีเสนอ ก.อ. เพื่อพิจารณาอนุมัติเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้เป็นพิเศษเฉพาะราย.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก แคววมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจาก มาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติว่าการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการในชั้นหนึ่ง ๆ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ส่งเลื่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีที่ ก.อ. กำหนดให้ออกเป็นกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้.

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๗๐ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๒)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ บัณฑิตเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามแบบทำยกฎกระทรวงนี้ บัณฑิตทุกบัณฑิตรต้องมีลายมือชื่อของอธิบดีกรมอัยการและกรรมการควบคุมการส่งบัตรจำนวนสามคนกำกับเป็นหลักฐาน

การส่งบัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังผู้มีสิทธิเลือก ก่อนถึงกำหนดวันสุดท้ายที่จะส่งบัตรเลือกตามข้อ ๒ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ การเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้าราชการอัยการผู้มีสิทธิเลือก กรอกรายชื่อผู้ซึ่งตนเลือกด้วยลายมือของตนเองลงในบัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของตน แล้วใส่ซองปิดผนึกส่งไปยังอธิบดีกรมอัยการ ถ้าจะส่งทางไปรษณีย์ ให้ส่งโดยลงทะเบียน”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมอัยการทั้งข้าราชการอัยการไม่น้อยกว่าสามคนเป็นกรรมการควบคุมการส่งบัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ และทั้งข้าราชการอัยการผู้อื่นอีกไม่น้อยกว่าสามคนเป็นกรรมการตรวจนับคะแนนการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้กรรมการควบคุมการส่งบัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิให้ถูกต้องตามที่กำหนดในข้อ ๓ ก่อนที่จะจัดส่งไปยังผู้มีสิทธิเลือก

ให้กรรมการตรวจนับคะแนนเป็นผู้เปิดซองบรรจุบัตรเลือก ทำการตรวจบัตรเลือกและนับคะแนนโดยเปิดเผย แล้วรายงานผลไปยังอธิบดีกรมอัยการภายในเวลาที่อธิบดีกรมอัยการกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าของกรรมการตรวจนับคะแนน ต้องมีกรรมการอยู่พร้อมกันไม่น้อยกว่าสามคน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ บัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิต่อไปนี้ ให้ถือเป็นบัตรเสีย

(๑) บัตรที่มีไข่บัตรที่อธิบดีกรมอัยการส่งไป หรือไม่มีลายมือชื่อของอธิบดีกรมอัยการและไม่มีลายมือชื่อของกรรมการควบคุมการส่งบัตรจำนวนสามคนกำกับเป็นหลักฐาน

(๒) บัตรที่ระบุชื่อผู้รับเลือกเกินประเภทละสามคน หรือเกินจำนวนตำแหน่งที่ว่างในกรณีเลือกซ่อม

(๓) บัตรซึ่งผู้มีสิทธิเลือกมิได้กรอกชื่อผู้ที่ตนเลือกด้วยลายมือของตนเอง

(๔) บัตรซึ่งผู้มีสิทธิเลือกลงลายมือชื่อ หรือตำแหน่งในบัตร

(๕) บัตรที่ส่งถึงกรมอัยการพ้นกำหนดวันที่อธิบดีกรมอัยการกำหนดตาม

ข้อ ๒”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกแบบบัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิท้ายกฎกระทรวงฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้แบบบัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิท้ายกฎกระทรวงนี้แทน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๔

บัญญัติ บรรทัดฐาน

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ศึกษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เลขที่ ก.อ.....

บัตรเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้าพเจ้าเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้
ข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๔ ขึ้นไป

- ๑. ....
- ๒. ....
- ๓. ....

ผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ
ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้ว

- ๑. ....
- ๒. ....
- ๓. ....

วันที่ .....เดือน.....พ.ศ.....

ลายมือชื่อ.....
(.....)
อธิบดีกรมอัยการ

ลายมือชื่อ.....
(.....)
กรรมการควบคุมการส่งบัตร
ลายมือชื่อ.....
(.....)
กรรมการควบคุมการส่งบัตร
ลายมือชื่อ.....
(.....)
กรรมการควบคุมการส่งบัตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อให้การเลือกกรรมการ
อัยการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไปโดยเหมาะสมยิ่งขึ้นโดยปรับปรุงวิธีการเลือกให้ผู้เลือกสามารถใช้
ดุลพินิจของคนได้อย่างอิสระ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๘๕ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๒๔)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
อัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งข้าราชการ
อัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและการเทียบตำแหน่งข้าราชการ
อัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่นกับตำแหน่งข้าราชการอัยการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยความ
เห็นชอบของ ก.อ. ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้มีตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น โดยเทียบกับตำแหน่ง
ข้าราชการอัยการตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง
อัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่ง	อัยการพิเศษฝ่ายคดี
อัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งธนบุรี	อัยการพิเศษฝ่ายคดี
อัยการพิเศษฝ่ายคดีแรงงาน	อัยการพิเศษฝ่ายคดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๖

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการกำหนดตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อดำเนินคดีในศาลแพ่ง ศาลแพ่งธนบุรี และศาลแรงงาน จึงต้องกำหนดตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้มีหน้าที่ในการดำเนินคดีในศาลดังกล่าว และเทียบตำแหน่งข้าราชการอัยการนั้นกับตำแหน่งข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๕๒ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๒๖)

ข้อกำหนด ก.อ.

เรื่อง กำหนดวิชาชีพทางกฎหมายอย่างอื่น และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบ
วิชาชีพตามมาตรา ๓๓ (๑) (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๑)(ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ คณะกรรมการอัยการกำหนดวิชาชีพทางกฎหมาย
อย่างอื่น และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ วิชาชีพทางกฎหมายอย่างอื่นคือ

(๑) อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์หรือแผนกวิชานิติศาสตร์ในมหา
วิทยาลัยของรัฐซึ่งคุณสมบัติรับรองว่าได้สอนวิชากฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์
หรือกฎหมายวิธีพิจารณาความศาลส่วนใดส่วนหนึ่งมาแล้ว

(๒) ข้าราชการตำแหน่งนิติกร ซึ่งผู้บังคับบัญชารับรองว่าได้ปฏิบัติ
งานตามมาตรฐานในสายงานนิติการที่ ก.พ. กำหนด

(๓) พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งทำหน้าที่พนักงานสอบสวน
และผู้บังคับบัญชารับรองว่าได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอบสวนคดีมาแล้ว

ข้อ ๒ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ที่ได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเป็นทนายความ จะต้องได้

ว่าความในศาลมาแล้วไม่น้อย ๒๐ เรื่อง ในจำนวนนี้ต้องเป็นคดีแพ่งไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง โดยมีหนังสือรับรองของจำศาลมาแสดง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๒๒

ดำริ น้อยมณี

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธาน ก.อ.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๐๓

ว่าด้วยโรค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๒๓ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

โรคตามมาตรา ๒๓ (๑๑) คือ

- (๑) โรคเรื้อน
- (๒) วัณโรคในระยะอันตราย
- (๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
- (๔) โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
- (๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๔

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่ออนุวัติตามมาตรา ๒๓ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งบัญญัติว่าผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยต้อง ฯลฯ (๑๑) ไม่เป็น ฯลฯ โรคที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๘ ตอนที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๐๔ หน้า ๕๒๕)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๐๓

ว่าด้วยการแต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการอัยการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยความเห็นชอบของ ก.อ. ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยการแต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการอัยการ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

บุญเท่ง ทองสวัสดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔ ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ กำหนดห้ามมิให้สตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการอัยการ มีลักษณะเป็นการขัดข้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งกำหนดให้ชายหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน สมควรยกเลิกกฎกระทรวงดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๒๒๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๘)

ข้อกำหนด ก.อ.

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๐๓

ว่าด้วยการสอบสวนทางวินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ก.อ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน การตั้งกรรมการกำหนดองค์คณะกรรมการที่จะทำการสอบสวน การส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐานและกิจการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ในกรณีที่ข้าราชการอัยการซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวน ให้ตั้งประธานกรรมการจากข้าราชการอัยการผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกล่าวหา หรือจากข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกล่าวหา ผู้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะตั้งตนเองเป็นประธานกรรมการก็ได้ ส่วนกรรมการอื่นให้ตั้งจากข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกล่าวหา เว้นแต่มีความจำเป็น จะตั้งกรรมการจากข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้ถูกล่าวหา ก็ได้

ข้อ ๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นคำสั่งตามแบบหนังสือราชการ และให้ระบุตัวผู้ถูกล่าวหา กับทั้งเรื่องที่ได้สอบสวนนั้นด้วย

ข้อ ๓ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นแล้ว ให้ผู้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องกล่าวหาให้ประธานกรรมการสอบสวนโดยเร็ว และแจ้ง

ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกับข้อที่ถูกสอบสวนนั้นด้วย แต่
ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหา
และแจ้งโดยหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา
ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการด้วย

ถ้าปรากฏจากการสอบสวนว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงใน
เรื่องอื่นอีก ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจทำการสอบสวนในเรื่องนั้นอีกด้วย แต่
ทั้งนี้ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อแก้ข้อกล่าวหาขึ้น ถ้าได้มีการดำเนินการตามวรรค
นี้แล้ว ให้รายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยมิชักช้า ถ้าผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนอนุมัติให้เป็นอันใช้ได้ แต่ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เห็นว่าควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นดำเนินการสอบสวนใหม่ ก็ให้เป็นไปตามที่ผู้
สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่ง

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีการสอบสวนมีมูลพาดพิงถึงข้าราชการ อัยการ ผู้อื่นที่มีได้
ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น ว่าเป็นผู้มีส่วนร่วม
กระทำผิดในเรื่องนี้ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนนั้นเพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณี

ถ้าผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าควรให้คณะกรรมการ
สอบสวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วทำการสอบสวนผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องนี้ด้วย ทั้ง
คณะกรรมการนั้นก็เข้าเกณฑ์ตามข้อ ๑ ก็ให้ดำเนินการตามความในข้อ ๒ และข้อ ๓
ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้ดำเนินการสอบสวนมาแล้วนั้นประกอบการ
พิจารณาความผิดของผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดนั้นได้เท่าที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่
ทำให้เสียความเป็นธรรม และการสอบสวนที่จะดำเนินการต่อไปก็ให้ดำเนินการสอบสวน
ร่วมกันได้ ทั้งนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาตามที่ปรากฏจากการสอบสวน
มาแล้วนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ร่วมกระทำผิดนั้นทราบ

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง และผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้น เพราะคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมนั้นไม่เข้าเกณฑ์ตามข้อ ๑ ให้ใช้พยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมได้ดำเนินการสอบสวนมาแล้วนั้น ประกอบการพิจารณาความผิดของผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดนั้นได้เท่าที่คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ดุลพินิจเห็นว่าไม่ทำให้เสียความเป็นธรรม

ข้อ ๕ ถ้าปรากฏว่ากรรมการผู้ใดในคณะกรรมการสอบสวน มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านได้ คือ

- (๑) เป็นพยานที่ได้รู้ได้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่สอบสวนนั้น
- (๒) เป็นผู้มีผลประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวนนั้น
- (๓) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

การคัดค้าน ให้ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุที่คัดค้านนั้นยื่นต่อผู้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เมื่อผู้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุฟังได้ก็ให้ส่งเปลี่ยนแปลงตามควรแก่กรณีโดยด่วน และถ้าเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุอันควรฟังได้ หรือเห็นว่าแม้จะให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมสอบสวน ก็ไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมแต่ประการใด จะสั่งยกคำคัดค้านนั้นเสียก็ได้ ในการนี้ให้บันทึกเหตุผลนั้นติดสำนวนการสอบสวนไว้ด้วย

ข้อ ๖ กรรมการผู้ใดมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ ๕ ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาและสั่งการตามความในข้อ ๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๕ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นแล้ว หากมีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวประธานกรรมการหรือกรรมการบางคน หรือตั้งกรรมการเพิ่ม

ขึ้นให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้นออกคำสั่งเปลี่ยนตัวประธานกรรมการหรือกรรมการ หรือตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ตามวิธีการในข้อ ๒ และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามวิธีการในข้อ ๓ ด้วย

การเปลี่ยนตัวประธานกรรมการหรือกรรมการ หรือตั้งกรรมการเพิ่มดังกล่าวนี้ไม่กระทบกระเทือนการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

ข้อ ๘ เมื่อประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้บันทึกวันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๙ ในการสอบสวนปากคำบุคคล ต้องมีกรรมการนั่งสอบสวนอย่างน้อยสองคน จึงจะเป็นองค์คณะทำการสอบสวนได้ แต่ในการประชุมปรึกษาต้องมีประธานกรรมการและกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน แต่ไม่น้อยกว่าสามคน จึงจะเป็นองค์คณะดำเนินการประชุมปรึกษาได้

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับที่แท้จริงหรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือประธานกรรมการรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้อง

ข้อ ๑๑ ในการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่ปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามควรแก่กรณีภายในเวลาอันสมควร

ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ ๑๒ ในการชี้แจงแก้ไขข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจให้ถ้อยคำหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือลงลายมือชื่อยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนได้

คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ไขข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ไขข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนไปโดยไม่ต้องสอบสวนตัวผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๑๔ ในการสอบสวนพยาน ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย ทั้งนี้เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุสุดสมควรถัดไป พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการสอบสวนพยานสิ้นสุดลงก็ให้ผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๕ ในการสอบสวนพยาน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่ประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๑๖ การสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ คณะกรรมการสอบสวนจะส่งประเด็นไปให้หัวหน้าอัยการแห่งท้องที่นั้นทำการสอบสวนแทนก็ได้

ข้อ ๑๗ การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นหนังสือแล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วก็ให้ลงลายมือชื่อไว้ และให้กรรมการผู้นั่งสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อกำกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุอันไว้

ข้อ ๑๘ ภายใต้บังคับ ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน

ข้อ ๑๙ ในการสอบสวนทุกครั้งห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าฟังการสอบสวน เว้นแต่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๐ ถ้าผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนนั้นต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือต่อผู้มีอำนาจพิจารณาหรือต่อ ก.อ. ก็ได้รับคำชี้แจงนั้นไว้พิจารณา

ข้อ ๒๑ เมื่อการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมปรึกษาทำรายงานการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสดงความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาฐานใด มาตราใด และควรลงโทษสถานใดหรือไม่ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวน ถ้ากรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง จะทำความเห็นแย้งติดไว้กับสำนวนการสอบสวนก็ได้

ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อไปตามลำดับ ถ้าอธิบดีหรือ ก.อ. เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ก็ให้สั่งคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาคนใด ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้นโดยจะไม่สอบสวนผู้ถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานก็ได้

ข้อ ๒๓ การสอบสวนใดที่ทำไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อกำหนด ก.อ. นี้ ในส่วนที่มีใช้สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ไม่ทำให้

สำนวนการสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่งให้ดำเนินการเสียใหม่ เฉพาะตอนที่มิได้ถูกต้องนั้นก็ไว้

ข้อ ๒๔ การสอบสวนใดที่ได้ตั้งกรรมการดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่ข้อกำหนด ก.อ. นี้ใช้บังคับ ถ้าถูกต้องตามวิธีการตามนัยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ว่าด้วยการสอบสวนแล้ว ให้เป็นอันสมบูรณ์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๔

พลเอก ป. จารุเสถียร

ประธาน ก.อ.

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๓๕ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๐๔ หน้า ๔๑๑)

ข้อกำหนด ก.อ.

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓
ว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ก.อ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอันเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง คือ

(๑) ทำความผิดต้องรับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๒) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายเพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(๓) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งตามมาตรา ๕๘

(๔) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวนขั้นต้นแล้ว ให้รีบรายงานเสนอตามลำดับจนถึงอธิบดี ถ้าผู้บังคับบัญชาหรืออธิบดีเห็นว่า ข้าราชการอัยการ

ผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ก็ให้เสนอ
รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีพิจารณาสั่งไล่ออก หรือปลด
ออกจากราชการโดยความเห็นชอบของ ก.อ.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๔

พลเอก ป. จารุเสถียร

ประธาน ก.อ.

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๘ ตอนที่ ๓๕ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๐๔ หน้า ๔๒๑)

ข้อกำหนด ก.อ.

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๑

ว่าด้วยหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกเป็นอัยการผู้ช่วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ก.อ. กำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อกำหนด ก.อ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกเป็นอัยการผู้ช่วย ลงวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ข้อกำหนด ก.อ. ฉบับนี้แทน

ข้อ ๒ ลักษณะวิชาที่กำหนดให้สอบ คือ กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายอาญา กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายลักษณะพยาน พระธรรมนูญศาลยุติธรรม กฎหมายลักษณะล้มละลาย กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน กฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ และภาษาอังกฤษ

ข้อ ๓ เมื่อกรมอัยการเสนอ ก.อ. เพื่อจัดให้มีการสอบคัดเลือกให้ ก.อ. กำหนดวันและเวลายื่นใบสมัครสอบ และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกชั้นชุดหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการตามจำนวนที่จำเป็น

ข้อ ๔ ให้มีทั้งการสอบข้อเขียนและการสอบปากเปล่า

ข้อ ๕ การสอบข้อเขียนมี ๔ วัน โดยให้มีการเว้นวันในระหว่างการสอบ ตามที่คณะกรรมการสอบคัดเลือกเห็นสมควร คือ

ก. วันที่หนึ่ง กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายอาญา จำนวนข้อสอบรวม ๑๐ ข้อ เวลา ๔ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๑๐๐

ข. วันที่สอง กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายลักษณะหยาน จำนวนข้อสอบรวม ๑๐ ข้อ เวลา ๔ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๑๐๐

ค. วันที่สาม พระธรรมนูญศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน กฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ และกฎหมายลักษณะล้มละลาย จำนวนข้อสอบรวม ๑๐ ข้อ เวลา ๔ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๑๐๐

ง. วันที่สี่ ภาษาอังกฤษ จำนวนข้อสอบสุดแต่คณะกรรมการสอบคัดเลือกเห็นสมควร เวลา ๒ ชั่วโมง คะแนนเต็ม ๒๐

ข้อ ๖ การสอบปากเปล่าให้กระทำโดยวิธีตามผู้สอบเรียงตัวในลักษณะวิชา ดังกล่าวในข้อ ๒ ตามแต่กรรมการจะเห็นสมควร กำหนดเวลาคนละไม่เกิน ๑๕ นาที คะแนนเต็ม ๑๐๐

ข้อ ๗ การออกข้อสอบและวิธีการตรวจ ให้เป็นไปตามที่ประธานกรรมการสอบคัดเลือกจะได้อำหนด

ข้อ ๘ ผู้สอบต้องได้คะแนนสอบข้อเขียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของคะแนนสอบข้อเขียนทั้งหมดจึงจะมีสิทธิเข้าสอบปากเปล่า และต้องได้คะแนนสอบข้อเขียนกับสอบปากเปล่ารวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของคะแนนทั้งสองอย่างรวมกัน จึงจะถือว่าเป็นผู้สอบคัดเลือกได้

ข้อ ๙ ให้ประธานกรรมการสอบคัดเลือกกำหนดวันเวลาและสถานที่สอบข้อเขียน แล้วประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อนวันเริ่มสอบอย่างน้อย ๑๕ วัน

ให้ประธานกรรมการสอบคัดเลือกกำหนดวันเวลาและสถานที่สอบปากเปล่า แล้วประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อนวันเริ่มสอบอย่างน้อย ๗ วัน

ข้อ ๑๐ ผู้สมัครสอบต้องยื่นใบสมัครตามแบบของกรมอัยการต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่และวันเวลาตามที่จะได้กำหนดไว้

ข้อ ๑๑ เมื่อได้มีการสอบคัดเลือกแล้ว ก.อ. จะได้ประกาศรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้เรียงตามลำดับคะแนนไว้ ณ กรมอัยการ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธาน ก.อ.

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๖๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๕)

ข้อกำหนด ก.อ.

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๑

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยและอัตราส่วนของจำนวนผู้สอบคัดเลือกได้ ตามมาตรา ๒๕ วรรคสองและวรรคสามแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ก.อ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ตามความในมาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และอัตราส่วนของจำนวนผู้สอบคัดเลือกได้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อกำหนด ก.อ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยเกณฑ์และวิธีการเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยและอัตราส่วนของจำนวนผู้สอบคัดเลือกได้ ตามมาตรา ๒๕ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๒๖ และให้ใช้ข้อกำหนด ก.อ. ฉบับนี้แทน

ข้อ ๒ ผู้สมัครเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ตามความใน มาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามความในมาตรา ๓๓ (๒) ถึง (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑

ข้อ ๓ ผู้สมัครตามความในมาตรา ๒๕ วรรคสอง (๒) (๓) หรือ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเป็นทนายความ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๓ (๑) (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ จะต้องได้ว่าความในศาลมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง ในจำนวนนี้ต้องเป็นคดีแพ่งไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง โดยมีหนังสือรับรองจากจำศาลมาแสดง

ข้อ ๔ ผู้สมัครตามความในมาตรา ๒๕ วรรคสอง (๑) หรือ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ หรือผู้สมัครตามความใน มาตรา ๒๕ วรรคสอง (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งสอบไล่ได้ปริญญาโททางกฎหมายในประเทศไทยจะต้องได้ศึกษาและสอบไล่ได้ในวิชากฎหมายต่อไปนี้มาจากต่างประเทศ หรือในการศึกษาปริญญาโททางกฎหมายในประเทศไทย แล้วแต่กรณีด้วย คือ

๑. กฎหมายอาญา
๒. กฎหมายแพ่ง ลักษณะสัญญาและลักษณะละเมิด
๓. กฎหมายแพ่ง ลักษณะอื่น ซึ่งเทียบได้กับลักษณะใดลักษณะหนึ่งในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ๒ ลักษณะ หรือ ๑ ลักษณะ กับกฎหมายปกครอง กฎหมายทะเล กฎหมายอากาศ หรือกฎหมายเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เด็กและเยาวชน แรงงาน หรือภาษีอากร หรืออาชญาวิทยา หรือทันตวิทยา อีก ๑ ลักษณะ

๔. กฎหมายลักษณะพยาน และ

๕. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือกฎหมายลักษณะล้มละลาย

ความในข้อนี้มิให้ใช้บังคับในกรณีที่มีผู้นั้นไปศึกษาต่างประเทศด้วยทุนรัฐบาล ตามความต้องการของกรมอัยการ

ข้อ ๕ ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบใบสมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต่อเลขาธิการ ก.อ. ณ สำนักงาน ก.อ. กรมอัยการ พร้อมด้วยรูปถ่ายขนาด $2\frac{1}{2} \times 2$ นิ้ว จำนวน ๒ รูป และค่าธรรมเนียมในการสมัครสอบ

ข้อ ๖ ให้เลขาธิการ ก.อ. ส่งผู้สมัครไปให้คณะกรรมการแพทย์ ซึ่ง ก.อ. แต่งตั้งขึ้นตามความในมาตรา ๓๓ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ตรวจร่างกายและจิตใจ

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการแพทย์ได้ตรวจร่างกายและจิตใจผู้สมัครแล้ว และอธิบดีกรมอัยการเห็นสมควรดำเนินการต่อไป ให้ส่งเรื่องไปให้ออนุกรรมการ ซึ่ง ก.อ. แต่งตั้งขึ้น เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ตรวจสอบคุณสมบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้เช่นเดียวกับการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก ในการนี้ให้ออนุกรรมการทำการทดสอบความรู้ในวิชากฎหมายด้วย

เมื่ออนุกรรมการได้ดำเนินการแล้ว ให้รายงานเสนอความเห็นไปยัง ก.อ.

ข้อ ๘ การทดสอบความรู้ในวิชากฎหมายให้มีทั้งการสอบข้อเขียนและการสอบปากเปล่า วิชากฎหมายที่ทดสอบ คือ กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พระธรรมนูญศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ หรือกฎหมายลักษณะวิชาอื่นใด ตามที่อนุกรรมการเห็นสมควร

การสอบข้อเขียน จำนวนข้อสอบ ๖ ข้อ เวลา ๒ ชั่วโมงครึ่ง
คะแนนเต็ม ๑๒๐

การสอบปากเปล่า ให้กระทำโดยวิธีตามผู้สมัครเรียงตัว กำหนดเวลา
สอบประมาณ คนละ ๑๕ นาที คะแนนเต็ม ๖๐

ข้อ ๙ ในกรณีก่อนกรรมการทำการทดสอบความรู้ในวิชากฎหมายของผู้สมัคร
ผู้ใดแล้วปรากฏว่า ผู้สมัครนั้นได้คะแนนในการทดสอบไม่ถึงร้อยละ ๖๐ ให้ถือว่าผู้สมัคร
นั้นยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับบรรจุเป็นข้าราชการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย และผู้นั้นจะ
ยื่นใบสมัครอีกมิได้ จนกว่าจะล่วงพ้นระยะเวลาหกเดือน นับแต่วันที่ ก.อ. พิจารณา
รายงานความเห็นของอนุกรรมการ

ข้อ ๑๐ การบรรจุข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ตามความใน
มาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑
นั้น ให้บรรจุได้ในอัตราส่วนของจำนวนผู้ที่สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ
ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ไม่เกินหนึ่งในสี่ แต่ถ้าขณะใดไม่มีผู้ที่สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุ
เป็นข้าราชการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยอยู่แล้ว ก็ให้บรรจุได้โดยไม่มีอัตราส่วน

ข้อ ๑๑ ให้ใช้ข้อความในข้อ ๙ บังคับแก่ผู้สมัครตามความในมาตรา ๒๕
วรรคสอง (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่ง
สอบไล่ได้ปริญญาโททางกฎหมายในประเทศไทย ที่ยื่นใบสมัครตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
๒๕๒๗ เป็นต้นไป.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบ ก.อ.

ว่าด้วยการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก
เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ก.อ. วางระเบียบการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก
เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้สมัครสอบคัดเลือกต้องยื่นใบสมัครสอบคัดเลือกตามแบบของ ก.อ.
ด้วยตนเองต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับใบสมัคร ซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนดไว้ในประกาศการสอบ
คัดเลือก

ข้อ ๒ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับใบสมัครสอบคัดเลือกไว้แล้ว ดังกล่าวในข้อ ๑
ให้จัดส่งใบสมัครสอบคัดเลือกไปให้คณะกรรมการแพทย์ ซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนดตาม
ความในมาตรา ๒๓ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓
ตรวจร่างกายและจิตใจ โดยกำหนดวันตรวจนั้นให้ใกล้ชิดกับวันยื่นใบสมัคร และผู้
สมัครต้องเสียค่าตรวจโรคด้วย

ข้อ ๓ ให้อนุกรรมการซึ่ง ก.อ. แต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัคร
สอบคัดเลือก มีอำนาจกำหนดวิธีการเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก
ตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓
วิธีการเช่นว่านี้ ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. ก่อน

ข้อ ๔ เมื่อได้รับข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ คัดเลือก และรายงานของแพทย์ดังกล่าวแล้ว ให้นุกรรมการซึ่ง ก.อ. แต่งตั้งขึ้นตามความใน ข้อ ๓ นั้น พิจารณาและเสนอความเห็นไปยัง ก.อ.

ข้อ ๕ ข้าราชการอัยการผู้มีสิทธิเข้าสอบคัดเลือกตามความในมาตรา ๖๘ แห่งพระบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบ การดังกล่าวข้างต้น แต่ต้องยื่นแสดงความจำนงสมัครสอบต่อเลขานุการ ก.อ. ภายใน ระยะเวลาตามที่ ก.อ. ได้กำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๐๔

พลเอก ป. จารุเสถียร

ประธาน ก.อ.

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๘ ตอนที่ ๓๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๔ หน้า ๔๔๖)

วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก
เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย

อาศัยอำนาจตามความในระเบียบ ก.อ. ว่าด้วยการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๐๔ ข้อ ๓ อนุกรรมการตรวจพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย เห็นสมควรกำหนดวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก โดยได้รับความเห็นชอบจาก ก.อ. ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คุณสมบัติตามรายการในใบสมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการที่ผู้สมัครสอบคัดเลือกได้ยื่นไว้ต่อเลขานุการ ก.อ. แล้วนั้น เป็นหลักฐานที่จะนำมาประกอบพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกด้วย

ข้อ ๒ ผู้สมัครสอบคัดเลือกที่เป็นข้าราชการ ให้สอบถามคุณสมบัติไปยังหน่วยงานเจ้าสังกัด ดังนี้

ก. ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการสังกัดกระทรวงยุติธรรมหรือข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ถ้ารับราชการอยู่ในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้สอบถามไปยังกรมหรือสำนักงานเจ้าสังกัด ถ้ารับราชการอยู่ในจังหวัดอื่น ให้สอบถามไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด

ข. ถ้าเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้สอบถามไปยังผู้บังคับบัญชาเทียบชั้นผู้บังคับบัญชาการกรมที่ผู้สมัครสอบคัดเลือกนั้นสังกัดอยู่

ค. ถ้าเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงยุติธรรม ให้สอบถามไปยังอธิบดีผู้พิพากษามาตร อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีศาลคดีเด็ก

และเยาวชนกลาง อธิปไตยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ประธานศาลฎีกา หรือปลัดกระทรวงยุติธรรม แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกที่มีอาชีพเป็นทนายความ มีสำนักงานอยู่ในเขตอำนาจของศาลใด ให้สอบถามไปยังผู้พิพากษาหัวหน้าศาล หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง และอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ซึ่งมีเขตอำนาจนั้น แล้วแต่กรณี

สำหรับผู้สมัครสอบคัดเลือกที่มีอาชีพเป็นทนายความ และมีสำนักงานอยู่ในเขตจังหวัดใด ๆ นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้สอบถามไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตจังหวัดนั้น ๆ อีกทางหนึ่งด้วย

ข้อ ๔ ผู้สมัครสอบคัดเลือกที่ทำงานอยู่ในสำนักงาน องค์กร บริษัท ฯ ห้างร้าน สโมสร หรือสมาคมใด ให้สอบถามไปยังเลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการหรือนายกกรรมการของสำนักงาน องค์กร บริษัท ฯ ห้างร้าน สโมสร หรือสมาคมที่ผู้สมัครสอบคัดเลือกนั้นทำงานอยู่ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ผู้สมัครสอบคัดเลือกที่ยังไม่เคยทำงานในที่ใด ๆ มาก่อน ถ้ามีภูมิลำเนาในเขตอำเภออื่น นอกจากอำเภอในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้สอบถามไปยังนายอำเภอท้องที่ แต่ถ้ามีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี ให้สอบถามไปยังสารวัตรสถานีตำรวจนครบาลในเขตที่ผู้สมัครสอบคัดเลือกนั้น ๆ มีภูมิลำเนาอยู่

ข้อ ๖ ถ้าผู้สมัครสอบคัดเลือกรายใดเคยรับราชการในกระทรวงทบวงกรมหรือเคยทำงานในที่ใด ๆ ตามข้อ ๔ มาก่อน แล้วออกจากส่วนราชการหรือที่ทำงานนั้น ๆ ไป ให้สอบถามไปยังกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัด หรือที่ทำงานที่ผู้สมัครสอบคัดเลือกเคยทำงานอยู่เดิมนี้ด้วย

ข้อ ๗ เพื่อให้การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกรายหนึ่งรายใดได้ผลยิ่งขึ้น ถ้าเห็นเป็นการสมควร จะสอบถามและสับรับฟังข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกจากบุคคลใด ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้วอีกก็ได้

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคุณสมบัติเกี่ยวกับพื้นความรู้ของผู้สมัครสอบคัดเลือกตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ จะสอบถามข้อเท็จจริงไปยังสำนักศึกษาหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องตามที่ได้ระบุไว้ในประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตร ของผู้สมัครสอบคัดเลือกที่ได้นำยื่นไว้แล้วนั้น ๆ ก็ได้

กำหนดไว้ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๔

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดค่าธรรมเนียมในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุ
เป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดค่าธรรมเนียมใน
การสอบคัดเลือก เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เรียกค่าธรรมเนียมจากผู้สมัครสอบคัดเลือก เพื่อบรรจุเป็น
ข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยคนละ ๑๐๐ บาท

ข้อ ๒ เงินค่าธรรมเนียมการสอบนี้จะไม่คืนให้ ไม่ว่าจะสอบได้หรือไม่ได้หรือ
ขาดสอบด้วยเหตุใดๆ เว้นแต่ทางการจะไม่รับสมัครให้เข้าสอบด้วยเหตุบกพร่องใน
คุณสมบัติหรือพินความรู้ของผู้สมัครเข้าสอบตามที่ระบุไว้ในกรณีนั้น ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๒๕

บัญญัติ บรรทัดฐาน

รัฐมนตรีช่วยว่าการ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๖๘ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๕)

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการลาของข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๒๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือนและข้าราชการฝ่ายตุลาการ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบการลาของข้าราชการอัยการ รวมทั้งกำหนดระเบียบการลาของข้าราชการการเมืองให้ชัดเจนยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือนและข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๐๐

(๒) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือนและข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘

(๓) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือนและข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๔) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ระเบียบการลาของข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๕

(๕) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ระเบียบการลาของข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้ คำว่า “ปลัดกระทรวง” ให้หมายความรวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

ในกรณีที่กระทรวงทบวงกรมใดมีเหตุพิเศษ ซึ่งจะต้องมีระเบียบการลาโดยเฉพาะให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อวางระเบียบการลาสำหรับกระทรวงทบวงกรม นั้นได้

ข้อ ๕ การลาทุกประเภทตามระเบียบนี้ ถ้ามีระเบียบหรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้เกี่ยวกับการลาประเภทใดไว้เป็นพิเศษ ผู้ลาจะต้องปฏิบัติตามระเบียบหรือมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลาประเภทนั้นด้วย

ข้อ ๖ ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาตามระเบียบนี้ จะมอบหมายหรือมอบอำนาจ โดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใด เป็นผู้พิจารณาหรืออนุญาตแทนก็ได้

ข้อ ๗ การลาแบ่งออกเป็น ๘ ประเภท คือ

(๑) การป่วย

(๒) การลาคลอดบุตร

- (๓) การลากิจส่วนตัว
- (๔) การลาพักผ่อนประจำปี
- (๕) การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีชัชย
- (๖) การลาเข้ารับการระดมพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร เข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม หรือเข้ารับการตรวจเลือกเพื่อเข้ารับราชการทหาร
- (๗) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ทูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย
- (๘) การลาไปต่างประเทศ^(๑)

ข้อ ๘ การนับวันลาตามระเบียบนี้ให้นับตามปีงบประมาณ

การลาในประเภทเดียวกันซึ่งมีระยะเวลาต่อเนื่องกันจะเป็นในปีเดียวกันหรือไม่ก็ตามให้นับเป็นการลาครั้งหนึ่ง ถ้าวันลาครั้งหนึ่งรวมกันเกินอำนาจของผู้มีอำนาจอนุญาตระดับใดให้นำใบลาเสนอขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

ถ้าวันหยุดราชการอยู่ในระหว่างวันลาประเภทเดียวกัน ให้นับวันหยุดราชการนั้นเป็นวันลาด้วย

ถ้ามีวันหยุดราชการต่อเนื่องก่อนวันลา ให้นับวันลาเริ่มต้นตั้งแต่วันเปิดสำนักงาน ถ้าวันหยุดราชการต่อเนื่องหลังวันลาให้นับวันก่อนหยุดราชการเป็นวันหมดเขตการลา

ข้าราชการที่ถูกเรียกกลับเข้ารับราชการระหว่างลา^๕ ให้ถือว่า การลาเป็นอันหมดเขตเพียงวันก่อนวันเดินทางกลับ และวันราชการเริ่มต้นตั้งแต่วันออกเดินทางกลับเป็นต้นไป

การลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่าย ให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทของการลานั้น

(๑) ข้อ ๗ เดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๓ และให้ใช้ความใหม่แทนดังที่พิมพ์ไว้

ข้อ ๙ เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้จัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในสังกัดตามแบบท้ายระเบียบนี้

การลาให้ใช้ไปตามแบบท้ายระเบียบนี้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นหรือรีบด่วน จะใช้ใบลาที่มีข้อความไม่ครบถ้วนตามแบบหรือจะลาโดยวิธีการอย่างอื่นก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องส่งใบลาตามแบบในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๐ ข้าราชการซึ่งรับราชการอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อได้รับอนุญาตให้ลาไปในเขตกรุงเทพมหานคร ถ้ามีความจำเป็นจะต้องลาต่ออีก จะเสนอหรือจัดส่งใบลาต่อปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม แล้วแต่กรณีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตได้อนุญาตแล้ว ให้ผู้อนุญาตแจ้งการลาหรือจัดส่งสำเนาใบลาพร้อมด้วยข้อความอนุญาตไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ซึ่งเป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้ลานั้น สังกัดอยู่ แล้วแต่กรณีเพื่อทราบ

ข้อ ๑๑ ข้าราชการประจำอำเภอหรือกิ่งอำเภอซึ่งรับราชการอยู่นอกเขตอำเภอที่ตั้งศาลากลางจังหวัด เมื่อได้รับอนุญาตให้ลาไปในเขตอำเภอที่ตั้งศาลากลางจังหวัด ถ้ามีความจำเป็นจะต้องลาต่ออีก จะเสนอหรือจัดส่งใบลาต่อหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตได้อนุญาตแล้ว ให้ผู้อนุญาตแจ้งการลาหรือจัดส่งสำเนาใบลาพร้อมด้วยข้อความอนุญาตไปให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอซึ่งเป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าราชการประจำอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้ลานั้นสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

หมวดที่ ๑

การลาของข้าราชการพลเรือนและ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๑

การลาป่วย

ข้อ ๑๒ ในหมวดนี้ คำว่า “ข้าราชการ” หมายความว่าข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีจำเป็น จะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่ข้าราชการผู้ขอลามีอาการป่วยจนไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว

ข้อ ๑๔ การอนุญาตให้ข้าราชการลาป่วยให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในตารางหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีขอลาป่วยติดต่อกันตั้งแต่ ๓๐ วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองของแพทย์ ประจักษ์ แพทย์ประกาศนียบัตร หรือแพทย์ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาต เห็นชอบ แนบไปกับใบลาคด้วย

ในกรณีการลาป่วยไม่ถึง ๓๐ วัน ไม่ว่าจะเป็นการลาครั้งเดียวหรือลาหลายครั้ง ติดต่อกัน ถ้าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นสมควร จะสั่งให้มีใบรับรองของแพทย์ ตามวรรคสองประกอบใบลา หรือสั่งให้ผู้ลาไปรับการตรวจจากแพทย์ของทางราชการเพื่อประกอบพิจารณาอนุญาตก็ได้

ส่วนที่ ๒

การลาคลอบบุตร

ข้อ ๑๕ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาคลอบบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็วและให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในตารางหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

การลาคลอบบุตรตั้งแต่ ๓๐ วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์ปริญญา แพทย์ประกาศนียบัตรหรือแพทย์ซึ่งผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบ แนบไปกับใบลาด้วย

ส่วนที่ ๓

การลากิจส่วนตัว

ข้อ ๑๖ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลากิจส่วนตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงหยุดราชการได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทันที จะเสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมด้วยระบุเหตุจำเป็นไว้แล้วหยุดราชการไปก่อนก็ได้ แต่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๗ การอนุญาตให้ข้าราชการลากิจส่วนตัว ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในตารางหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้เป็นผู้พิจารณาอนุญาตตามความเหมาะสมมิให้เสียหายแก่ราชการ

ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลากิจส่วนตัวซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้

ส่วนที่ ๔

การลาพักผ่อนประจำปี

ข้อ ๑๘ ข้าราชการมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้ ๑๐ วัน โดยไม่ถือเป็นวันลา

สำหรับข้าราชการที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการนับถึงวันสิ้นปีงบประมาณไม่ถึง ๖ เดือนไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปี

ข้อ ๑๙ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อนประจำปี ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตตามตารางหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต เว้นแต่การไปต่างประเทศระหว่างลาพักผ่อนประจำปีให้นำความในส่วนที่ ๘ มาใช้บังคับ

ถ้าในปีใดข้าราชการผู้ใดมิได้ลาพักผ่อนประจำปี หรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบ ๑๐ วัน ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อๆ ไปได้ แต่วันลาพักผ่อนสะสมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกิน ๒๐ วัน

การอนุญาตให้ลาพักผ่อนประจำปี ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาพักผ่อนครั้งเดียว หรือหลายครั้งก็ได้ โดยมีให้เสียหายแก่ราชการ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วข้าราชการจึงจะหยุดราชการได้

ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนประจำปีซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนดถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้

ส่วนที่ ๕

การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจย์

ข้อ ๒๐ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือข้าราชการซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งประสงค์จะลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับก่อนวันอุปสมบท

หรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีชัยไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน และให้ผู้มีอำนาจพิจารณา หรืออนุญาตตามตารางหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้ เป็นผู้พิจารณาหรืออนุญาต แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๖

การลาเข้ารับการระดมพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร เข้ารับการทดสอบ ความพร้อม หรือเข้ารับการตรวจเลือกเพื่อเข้ารับราชการทหาร

ข้อ ๒๑ ข้าราชการที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการระดมพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดสอบความพร้อม ให้รายงานลาผู้บังคับบัญชาภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลารับหมายเรียกเป็นต้นไป ส่วนการเข้ารับการตรวจเลือกเพื่อเข้ารับราชการทหาร ให้รายงานลาผู้บังคับบัญชาก่อนวันเข้ารับการตรวจเลือกไม่น้อยกว่า ๔๘ ชั่วโมง และให้ไปเข้ารับการระดมพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร เข้ารับการทดสอบความพร้อม หรือเข้ารับการตรวจเลือกเพื่อเข้ารับราชการทหารตามวันเวลาในหมายเรียกนั้น โดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาต ให้ผู้บังคับบัญชาเสนอรายงานลาไปตามลำดับ จนถึงปลัดกระทรวงสำหรับสำนักงานปลัดกระทรวง ปลัดทบวงสำหรับสำนักงานปลัดทบวง อธิบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

สำหรับอธิบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้รายงานลาต่อปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง แล้วแต่กรณี

สำหรับปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ไม่สังกัดกระทรวงทบวงใด ให้รายงานลาต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการในราชบัณฑิตยสถาน ให้รายงานลาตามลำดับจนถึงรัฐมนตรี
เจ้าสังกัด

เมื่อข้าราชการที่ลาพ้นจากเข้ารับการระดมพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร
เข้ารับการทดลองความพร้อพร้อมหรือเข้ารับการตรวจเลือกเพื่อเข้ารับราชการ ทหารแล้ว
ให้กลับไปรายงานตนต่อผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว^(๒)

ส่วนที่ ๗

การลาไปศึกษา ฝึกอบรม กูงาน หรือปฏิบัติภารกิจ

ข้อ ๒๒ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม กูงาน หรือปฏิบัติ
ภารกิจ ณ ต่างประเทศ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้บังคับ
บัญชาระดับปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและชั้น
ตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ไม่สังกัดกระทรวง
ทบวงใด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุญาต

สำหรับการลาไปศึกษา ฝึกอบรม กูงาน หรือปฏิบัติภารกิจในประเทศ
ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ จนถึงปลัดกระทรวงสำหรับสำนักงาน
ปลัดกระทรวง ปลัดทบวงสำหรับสำนักงานปลัดทบวง อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา
อนุญาต

สำหรับปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม
และชั้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ไม่สังกัด
กระทรวงทบวงใด ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาตามลำดับจนถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะ
รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุญาต

สำหรับข้าราชการในราชบัณฑิตยสถาน ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาตามลำดับ
จนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาอนุญาต

(๒) ส่วนที่ ๖ เดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๔ และให้ใช้ความใหม่แทนตั้งแต่วันที่ ๖

ส่วนที่ ๘

การลาไปต่างประเทศ

ข้อ ๒๓ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปต่างประเทศด้วยเหตุใด ๆ นอกจากเหตุที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๗ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ และให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในตารางหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๒๔ การลาไปต่างประเทศซึ่งอยู่ติดเขตแดนประเทศไทย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอในท้องที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศใด มีอำนาจอนุญาตให้ข้าราชการในสังกัดจังหวัดหรืออำเภอนั้น ๆ แล้วกรณี ลาไปประเทศนั้นได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๗ วันและ ๓ วัน ตามลำดับ

ข้อ ๒๕ การลาติดตามคู่สมรสที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในต่างประเทศ หรือทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในต่างประเทศตามความต้องการของทางราชการตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสั่งให้ไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการหรือเต็มเวลาทำงาน ตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไป ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๒๓ เป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้ลาโดยไม่รับเงินเดือนได้ไม่เกิน ๒ ปีและในกรณีจำเป็นอาจอนุญาตให้ลาต่อได้อีก ๒ ปี แต่เมื่อรวมแล้วไม่เกิน ๔ ปี ถ้าเกิน ๔ ปี ให้ลาออกจากราชการ

การลาติดตามคู่สมรสตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงกรณีที่คู่สมรสลาไปศึกษา ฝึกอบรม ศึกษาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ^(๓)

(๓) ข้อ ๒๕ เดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๕ และให้ใช้ความใหม่แทนดังที่พิมพ์ไว้

หมวด ๒

การลาของข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ และข้าราชการการเมือง

ข้อ ๒๖ การลาของข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ และข้าราชการการเมือง ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่การอนุญาตให้ข้าราชการตุลาการกระโตะยุติธรรม และข้าราชการอัยการ ลาป่วยหรือลากิจส่วนตัวให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในตารางหมายเลข ๓ และหมายเลข ๔ ท้ายระเบียบนี้ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

การลาของข้าราชการตุลาการตำแหน่งประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์และรองประธานศาลฎีกา นอกจากที่กำหนดในตารางหมายเลข ๓ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

การลาของข้าราชการอัยการตำแหน่งอธิบดี นอกจากที่กำหนดในตารางหมายเลข ๔ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๒๗ การลาทุกประเภทของข้าราชการการเมือง ให้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลหรือในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาอนุญาต แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๘ ส่วนราชการใดมีระเบียบการลาใช้บังคับไว้เป็นพิเศษ ให้คงใช้ระเบียบการลากดังกล่าวต่อไปได้อีกไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันใช้ระเบียบนี้

ข้อ ๒๙ ในระหว่างที่กฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการ ยังมีได้บัญญัติให้แยกการลาคลอดบุตรเป็นการลาต่างหากจากการลาป่วย ให้ถือว่า การลาคลอดบุตรเป็นการลาป่วยตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการ

ข้อ ๓๐ การนับวันลาพักผ่อนสะสมตามข้อ ๑๙ ให้เริ่มใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๒๑ เป็นต้นไป สำหรับปีแรกให้ถือระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๐ เป็นระยะเวลาที่ใช้ในการนับวันลาสะสม

ข้อ ๓๑ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๒๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๒๐)

ตารางหมายเลข ๑

การลาป่วย และลาปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือน
และข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

ผู้มีอำนาจอนุญาต	ผู้ลา	กำหนดวันอนุญาตได้ ครั้งหนึ่งไม่เกิน	
		ลาป่วย	ลาปฏิบัติงาน
นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด	ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดกระทรวงทบวงใด หรือข้าราชการในราชบัณฑิตยสถาน	ตามที่เห็นสมควร	ตามที่เห็นสมควร
ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง	ข้าราชการทุกตำแหน่งในกระทรวง ทบวง หรือจังหวัด	ตามที่เห็นสมควร	ตามที่เห็นสมควร
หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดกระทรวงทบวงใด	ข้าราชการทุกตำแหน่งในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมในสังกัด	ตามที่เห็นสมควร	ตามที่เห็นสมควร
อธิบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม หรือผู้ว่าราชการจังหวัด	ข้าราชการทุกตำแหน่งในกรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือในจังหวัด	๖๐	๓๐

ผู้มีอำนาจอนุญาต	ผู้ลา	กำหนดวันอนุญาตได้ ครั้งหนึ่งไม่เกิน	
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว
ผู้อำนวยการกอง หัวหน้า กอง หัวหน้าส่วนราชการ ระดับกองซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับ ๕ ขึ้นไป หรือนายอำเภอ	ข้าราชการทุกตำแหน่งใน กองหรือส่วนราชการที่มี ฐานะเทียบกองหรือในอำเภอ	๓๐	๑๕
หัวหน้าแผนก หัวหน้าส่วน ราชการระดับแผนกซึ่งดำรง ตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือ ปลัดอำเภอซึ่งเป็นหัวหน้า ประจำกิ่งอำเภอ	ข้าราชการทุกตำแหน่งใน แผนกหรือส่วนราชการที่มี ฐานะเทียบแผนก หรือในกิ่ง อำเภอ	๑๕	๗

ตารางหมายเลข ๒

การลาคลดบุตร ลาพักผ่อนประจำปี ลาอุปสมบทหรือลาไป
ประกอบพิธีช้จ้ยและไปต่างประเทศ ของข้าราชการพลเรือนและข้าราชการ
พลเรือนในมหาวิทยาลัย

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรือ อนุญาต	ผู้ลา	ประเภทของการลา
นายกรัฐมนตรีในฐานะ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด	ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หัวหน้าส่วนราชการที่มี ฐานะเป็นกรมและขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี หัวหน้าส่วน ราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่ สังกัดกระทรวงทบวงใดหรือ ข้าราชการในราชบัณฑิตย- สถาน	ลาคลดบุตร ลาพักผ่อน ประจำปี ลาอุปสมบท หรือ ลาไปประกอบพิธีช้จ้ยและ ลาไปต่างประเทศ
ปลัดกระทรวง ปลัด ทบวง	๑. อธิบดี หัวหน้าส่วนราช- การที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี ฐานะเป็นกรมหรือผู้ว่าราชการ จังหวัด ๒. ข้าราชการทุกตำแหน่ง ในกระทรวง ทบวง หรือ จังหวัด ๓. ข้าราชการทุกตำแหน่งใน กรมหรือส่วนราชการที่มี ฐานะเป็นกรม	ลาคลดบุตร ลาพักผ่อน ประจำปี ลาอุปสมบทหรือ ลาไปประกอบพิธีช้จ้ย และ ลาไปต่างประเทศ ลาอุปสมบท หรือลาไปประ- กอบพิธีช้จ้ยและลาไปต่าง ประเทศ ลาคลดบุตร ลาพักผ่อน ประจำปี

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต	ผู้ลา	ประเภทของการลา
หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดกระทรวงทบวงใด	ข้าราชการทุกตำแหน่งในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมในสังกัด	ลาคลอดบุตร ลาพักผ่อนประจำปี ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ และลาไปต่างประเทศ
อธิบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมหรือผู้ว่าราชการจังหวัด	ข้าราชการทุกตำแหน่งในกรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมหรือในจังหวัด	ลาคลอดบุตร ลาพักผ่อนประจำปี

ตารางหมายเลข ๓

การลาของข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการ

ผู้มีอำนาจอนุญาต	ผู้ลา	กำหนดวันอนุญาตได้ ครั้งหนึ่งไม่เกิน	
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรม	ประธานศาลฎีกา อธิบดี ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือ รองประธานศาลฎีกา	ตามที่เห็น สมควร	ตามที่เห็น สมควร
ปลัดกระทรวงยุติธรรม	ข้าราชการตุลาการทุกตำแหน่ง ตั้งแต่ตำแหน่งผู้พิพากษา หัวหน้าคณะในศาลฎีกาลงมา และคณะตุลาการ	ตามที่เห็น สมควร	ตามที่เห็น สมควร
ประธานศาลฎีกา	ข้าราชการตุลาการทุกตำแหน่ง ในศาลฎีกา	๖๐	๓๐
อธิบดีผู้พิพากษาศาล อุทธรณ์	ข้าราชการตุลาการทุกตำแหน่ง ในศาลอุทธรณ์	๖๐	๓๐
อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น	ข้าราชการตุลาการทุกตำแหน่ง ในศาล	๔๐	๒๐

ผู้มีอำนาจอนุญาต	ผู้ลา	กำหนดวันอนุญาตได้ ครั้งหนึ่งไม่เกิน	
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว
อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชน กลาง	ข้าราชการตุลาการทุกตำแหน่ง ในศาลคดีเด็กและเยาวชน กลาง และศาลคดีเด็กและ เยาวชนจังหวัด	๔๐	๒๐
อธิบดีผู้พิพากษามาตร	ข้าราชการตุลาการทุกตำแหน่ง และตะไตะยติธรรมในภาค	๔๐	๒๐
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	ข้าราชการตุลาการทุกตำแหน่ง และตะไตะยติธรรมในศาล	๓๐	๑๕

ตารางหมายเลข ๔

การลาของข้าราชการอัยการ

ผู้มีอำนาจอนุญาต	ผู้ลา	กำหนดวันอนุญาตได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน	
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	อธิบดี	ตามที่เห็นสมควร	ตามที่เห็นสมควร
อธิบดี	ข้าราชการอัยการทุกตำแหน่ง	ตามที่เห็นสมควร	ตามที่เห็นสมควร
อัยการพิเศษฝ่าย	ข้าราชการอัยการทุกตำแหน่งในฝ่าย	๖๐	๓๐
ผู้ว่าราชการจังหวัด	ข้าราชการอัยการทุกตำแหน่งในจังหวัด	๖๐	๓๐
อัยการจังหวัด	ข้าราชการอัยการทุกตำแหน่งในที่ทำการจังหวัด	๓๐	๑๕

พระราชกฤษฎีกา

การจ่ายเงินเดือน เงินปี

บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภท ตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๒) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖
- (๓) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๘
- (๔) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕
- (๕) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๐
- (๖) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๗) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐
- (๘) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๓
- (๙) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๕

บรรดา กฎ ข้อบังคับและระเบียบอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน
 มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

“เงินปี” หมายความว่า เงินที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายปีจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนของสำนักพระราชวัง

“บำเหน็จ” หมายความว่า บำเหน็จตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและหมายความรวมถึงเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญ ตามระเบียบกระทรวงการคลังด้วย

“บำนาญ” หมายความว่า บำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและหมายความรวมถึงเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมด้วย

“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับ เงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา

ลักษณะ ๑

เงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

หมวด ๑

การถือจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ และมาตรา ๘ วรรคสอง ก่อนการจ่ายเงินเดือนแต่ละปี ให้กระทรวง ทบวง กรม ยื่นบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำปีต่อกรมบัญชีกลางเพื่อตรวจสอบยืนยันความถูกต้อง

การยื่นบัญชีต่อจ่ายตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗ เมื่อฉบับใหม่ ถ้ายังมิได้ยื่นบัญชีต่อจ่ายหรือกรมบัญชีกลางยังมิได้ตรวจสอบยืนยันบัญชีต่อจ่ายปีใหม่ ให้จ่ายเงินเดือนตามบัญชีต่อจ่ายปีที่ล่วงแล้วไปพลางก่อน แต่สำหรับผู้ที่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนประจำปีให้จ่ายตามคำสั่งเลื่อนเงินเดือนไปพลางก่อนได้ไม่เกินคนละหนึ่งชั้น สำหรับข้าราชการทหาร หรือคนละหนึ่งชั้นสำหรับข้าราชการอื่น

มาตรา ๘ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการที่ได้เลื่อนเงินเดือนเพราะถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้จ่ายจากอัตรารายเดือนที่ผู้หนึ่งครองอยู่หรือเงินเดือนเหลือจ่ายหรือให้ออนเงินหมวดอื่นมาตั้งจ่าย

การจ่ายจากเงินเดือนเหลือจ่ายหรือการโอนเงินหมวดอื่นมาตั้งจ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายได้โดยไม่ต้องยื่นบัญชีต่อจ่าย

หมวด ๒

การจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๙ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการแต่ละเดือน ให้จ่ายไปตามบัญชีต่อจ่ายเงินเดือนที่กรมบัญชีกลางตรวจสอบยืนยันความถูกต้องแล้วตามความในหมวด ๑

มาตรา ๑๐ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนในเดือนนั้น

มาตรา ๑๑ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการกรณีบรรจุใหม่ หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๒ การจ่ายเงินเดือนกรณีที่มีการเลื่อนชั้น เลื่อนระดับหรือเลื่อนชั้นเงินเดือน ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน

มาตรา ๑๓ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้งซึ่งต้องระบุด้วยว่า ให้ได้รับเงินเดือนอัตราใด และให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิมไปปรับอัตราเงินเดือนตำแหน่งใหม่หรือให้ออนอัตราเงินเดือนเดิมไปตั้งจ่ายสำหรับตำแหน่งใหม่ตั้งแต่เมื่อใด

มาตรา ๑๔ การจ่ายเงินเดือนในกรณีโอนข้าราชการ ให้จ่ายเงินเดือนทางสังกัดใหม่ และงกจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมตั้งแต่วันที่ระบุไว้ในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งโอน

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมล่วงหน้าไป ให้เบิกเงินเดือนทางสังกัดใหม่ส่งใช้สังกัดเดิมโดยวิธีเบิกหักผลส่ง แล้วให้เจ้าสังกัดใหม่แจ้งการเบิกหักผลส่งให้เจ้าสังกัดเดิมทราบ ห้ามมิให้เบิกตัวเงิน

มาตรา ๑๕ ข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ

ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือตามมติคณะรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ การจ่ายเงินเดือนของผู้ซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือนถ้าภายหลังผู้นั้นได้รับการแต่งตั้ง โอน หรือปรับเงินเดือน โดยได้รับเงินเดือนต่างจากเดิมและยังไม่พ้นโทษตัดเงินเดือน ให้คงตัดเงินเดือนต่อไปตามจำนวนเดิม หรือถ้าเป็นกรณีตัดเงินเดือนตามส่วนของเงินเดือนก็ให้ตัดตามส่วนของเงินเดือนเดิม

มาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินเดือนจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๑๘ การจ่ายเงินเดือนในกรณี

(๑) ลาออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออก

แล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๒) ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่ง แต่ถ้ายังไม่ได้รับทราบคำสั่งและข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่ง หรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๓) ตาม (๑) และ (๒) หากจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ที่จ่ายต่อไป ได้จนถึงวันส่งมอบงานเสร็จ ภายในเวลาอันไม่ชักช้าตามที่ผู้บังคับบัญชาจะกำหนด ตามสภาพของงาน แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่ง หรือวันรับทราบคำสั่ง หรือควรได้รับทราบคำสั่ง แล้วกรณี

(๔) พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันสิ้นปี สำหรับกรณีที่ได้รับการต่อเวลาราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันครบการต่อเวลาราชการ

มาตรา ๑๙ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน สำหรับส่วนราชการที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารมาจ่าย ให้จ่ายในวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น แต่ทั้งนี้กระทรวงการคลังจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

หมวด ๓

การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ
ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

มาตรา ๒๐ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการให้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการหรือระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงกลาโหมกำหนดขึ้นโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

อัตราเงินเดือนของข้าราชการระหว่างพักราชการไม่ถือเป็นอัตราว่าง

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถ้าเจ้ากระทรวงหรือผู้มีอำนาจได้พิจารณาและวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการหรือตามระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงกลาโหมกำหนดขึ้นโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง ให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างใด ก็ให้จ่ายเงินเดือนตามที่วินิจฉัยนั้นจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

การจ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษในกรณีที่ข้าราชการถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๒ ข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษ จำนวนสามเท่าของเงินเดือนเต็มเดือนที่ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับในเดือนที่ถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ โดยไม่รวมเงินเพิ่มประจำตำแหน่งหรือสำหรับตำแหน่งและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณ รายจ่ายหมวดเงินเดือนซึ่งไม่ใช่เงินเพิ่มพิเศษค่าวิชา เงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ เงินประจำตำแหน่งที่ต้องผ่านตราเป็นปกติ เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ และเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ซึ่งมีสิทธิรับเงินเดือนตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ด้วยโดยอนุโลม

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างขาดหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษ

มาตรา ๒๓ เงินช่วยเหลือพิเศษตามมาตรา ๒๒ ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตาย ได้แสดงเจตนาโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กระทรวงการคลัง กำหนด

ถ้าข้าราชการผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ได้ตายก่อนข้าราชการผู้ตายหรือก่อนมีการจ่ายเงินก็ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

- (๑) คู่สมรส
  - (๒) บุตร
  - (๓) บิดามารดา
  - (๔) ผู้อุปการะผู้ตายตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ
  - (๕) ผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ
- เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสองมีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไป

ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามความในวรรคสองลำดับเดียวกันมีหลายคน ให้จ่ายให้แก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายโดยทำเป็นหนังสือ หรือบุคคลคนเดียว หรือหลายคนตามที่กำหนดโดยระเบียบกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๔ การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระทำภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการตาย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการผู้ตายเพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ก็ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือถ้ามีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามมาตรา ๒๓

หมวด ๕

การจ่ายเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ให้ข้าราชการที่ลาป่วยได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่เกิน ๖๐ วัน แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่ง อธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปเห็นสมควรจะให้จ่ายเงินเดือนต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน

มาตรา ๒๗ ข้าราชการลาเนื่องจากคลอดบุตรให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

มาตรา ๒๘ ให้ข้าราชการที่ลากิจส่วนตัวรวมทั้งลาไปต่างประเทศได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่เกิน ๔๕ วัน แต่ในปีที่เริ่มรับราชการให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกิน ๑๕ วัน

มาตรา ๒๙ ข้าราชการผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือยังไม่เคยประกอบพิธีชัจจ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย หากประสงค์จะลาอุปสมบทหรือจะลาไปประกอบพิธีชัจจ์ ณ เมืองเมกกะ ดังกล่าว แล้วแต่กรณี ให้ลาโดยได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกิน ๑๒๐ วัน แต่ในปีที่เริ่มรับราชการไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๓๐ ข้าราชการซึ่งลาเข้ารับการระดมพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อม ให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างเข้ารับการระดมพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อม นั้น แต่ถ้าพ้นระยะเวลาของการดังกล่าวแล้วไม่มามีรายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๗ วัน ให้งดจ่ายเงินเดือน หลังจากนั้นไว้จนถึงวันเข้าปฏิบัติราชการ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะให้จ่ายเงินเดือนระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้แต่ไม่เกิน ๑๕ วัน

มาตรา ๓๑ ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ทูงาน หรือ ปฏิบัติการวิจัย ให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างลาไม่เกิน ๔ ปี นับแต่วันไปศึกษา ฝึก อบรม ทูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยจนถึงวันก่อนวันมารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตการลาเห็นสมควรให้ข้าราชการลา ไปศึกษา ฝึกอบรม ทูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยเกิน ๔ ปี ก็ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา ได้ แต่ทั้งนี้เมื่อรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกิน ๖ ปี

ให้ข้าราชการผู้ได้รับอนุญาตให้ลาทำสัญญาตามแบบที่กระทรวงการคลัง กำหนดไว้ก่อนออกเดินทาง แล้วให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดส่งสำเนาสัญญาให้ กรมบัญชีกลาง

มาตรา ๓๒ การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

ลักษณะ ๒

เงินปีและเงินประจำตำแหน่งที่จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงิน

อุดหนุนของสำนักพระราชวัง

มาตรา ๓๓ ผู้มีสิทธิได้รับเงินปีในปีใด ให้จ่ายเงินปีในปีนั้นให้เต็มทั้งปี ไม่ ว่ากรณีจะเป็นประการใด

มาตรา ๓๔ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธา- ธานองคมนตรี หรือองคมนตรี ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เป็นต้นไป ตามอัตราที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้

การจ่ายเงินประจำตำแหน่ง ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรี หรือองคมนตรีที่พ้นจากตำแหน่ง ให้จ่ายได้เพียงวันก่อนวันพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ถึงแก่ความตายให้จ่ายสำหรับเดือนที่ถึงแก่ความตายนั้นให้เต็มเดือน

มาตรา ๓๕ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ ให้จ่ายในลักษณะเงินเดือน แต่ไม่ต้องทำบัญชีถือจ่าย

ลักษณะ ๓

บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะบำเหน็จ บำนาญ

หมวด ๑

การจ่ายบำเหน็จ บำนาญ

มาตรา ๓๖ การขอให้ส่งจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญ ให้ผู้มีสิทธิยื่นเรื่องราวต่อกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อตรวจสอบและนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อส่งจ่ายให้

การจ่ายบำนาญในกรณีที่ผู้เคยรับบำนาญอยู่แล้วกลับเข้ารับราชการใหม่ แล้วออกจากราชการครั้งหลังโดยมีสิทธิได้รับบำนาญในครั้งหลังด้วย ถ้าการรับราชการในครั้งก่อนกับครั้งหลังต่างกระทรวงกัน ให้รวมจ่ายบำนาญทางกระทรวงที่ออกจากราชการครั้งหลัง

ในกรณีที่มีการลดหรือยกบำนาญในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่ และต่อมาได้ออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิมให้ใหม่ตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งหลัง ต้องขอให้กระทรวงการคลังส่งจ่ายเสียก่อนจึงจ่ายได้และให้จ่ายทางกระทรวงเดิมที่ได้จ่ายบำนาญนั้น

มาตรา ๓๗ บำนาญปกติและบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ขาดจากอัตราเงินเดือน เป็นต้นไป

บำนาญพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ถึงแก่ความตาย หรือวันถัดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตายตามกฎหมาย หมายความว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๘ ถ้าผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย นอกจากนี้ให้จ่ายเงินช่วยเหลือจำนวนเท่ากับบำนาญหนึ่งเดือน แต่ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญที่ถึงแก่ความตายเป็นผู้รับบำนาญตกทอดหรือบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ไม่ให้จ่ายเงินช่วยเหลือ

ให้นำความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ก่อนที่กระทรวงการคลังส่งจ่ายบำนาญ ให้นำระยะเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือตามความในมาตรา ๒๔ ตั้งแต่วันที่กระทรวงการคลังส่งจ่ายบำนาญ

มาตรา ๓๙ การจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสองวันทำการ สำหรับส่วนราชการที่ต้องไปเบิกเงินจากธนาคารมาจ่าย หรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสองวันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงการคลังจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๔๐ ผู้รับบำนาญจะต้องแสดงตนหรือส่งใบรับรองการมีชีวิตตามที่กระทรวงการคลังกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จ่าย ปีละครั้งตามที่กระทรวงการคลังกำหนด และในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นสมควร จะสั่งให้ผู้รับบำนาญแสดงตนหรือส่งใบรับรองการมีชีวิตในระยะเวลาใด ๆ อื่นก็ได้

ผู้รับบำนาญจะรับบำนาญไม่ได้จนกว่าจะได้แสดงตนหรือส่งใบรับรองการมีชีวิตแล้ว

หมวด ๒

การจ่ายเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะ บำเหน็จ บำนาญ

มาตรา ๔๑ การจ่ายเงินตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ กฎหมายว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มีนุชธรรม กฎหมายว่าด้วยบำนาญพิเศษ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้นำความในลักษณะ ๓ หมวด ๑ มาใช้บังคับกับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหดระกิตย

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งได้ออกใช้บังคับภายหลัง สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตลอดทั้งสมควรปรับปรุงบทบัญญัติพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือน และบุคลากร และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการอัยการ โดยนำมารวมบัญญัติไว้เป็นพระราชกฤษฎีกาเดียวกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกา
นี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๒๘ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๒๒)

พระราชบัญญัติ

พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๗

เป็นปีที่ ๒๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในเขตหนึ่งๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “อัยการพิเศษประจำเขต”

ในท้องที่ที่ทั้งศาลจังหวัด ศาลแขวง หรือศาลคดีเด็กและเยาวชน แต่ละศาล ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าเรียกว่า “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วยเรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” และ “อัยการผู้ช่วย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวงเกี่ยวกับการให้พนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาคดีในศาลแขวงแล้ว แต่ความในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ ไม่บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวง จึงต้องแก้ไขมาตรา ๕ ให้บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงด้วย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๗๕ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๐๒)

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ

เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๔๓๑ ปรับปรุงส่วนราชการของกรมอัยการ โดยจัดตั้งกองคดีเด็กและเยาวชน กองคดีภาษีอากร กองคดีศาลแขวง กองคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร และสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนเพิ่มขึ้น สมควรกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวเป็นตำแหน่งพนักงานอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๕ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ และโดยที่มาตรา ๕ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นนอกจากตำแหน่งตามมาตรา ๕ (๑) ถึง (๑๑) เป็นพนักงานอัยการ ให้กระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๑

เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้แบ่งเป็น ๖ ชั้น แต่ละชั้นมีชั้นไม่เกินจำนวนชั้นที่กำหนดดังต่อไปนี้

ชั้น ๑	มี	๕	ชั้น
ชั้น ๒	มี	๑๓	ชั้น
ชั้น ๓	มี	๑๓	ชั้น
ชั้น ๔	มี	๑๐	ชั้น
ชั้น ๕	มี	๑๐	ชั้น
ชั้น ๖	มี	๖	ชั้น

อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามชั้นและชั้นดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ก. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ข. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ค. หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ง. ท้ายพระราชบัญญัตินี้

การให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามวรรคสองแต่ละบัญชี ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๑ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๒ และบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ก. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ข. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ค. และบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ง. ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

มาตรา ๕ การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เข้าขั้นและขั้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ก. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ข. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ค. หรือ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ง. ท้ายพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการและตามระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๘๑ ราชกิจจานุเบกษา ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๑

เมื่อปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามวรรคหนึ่งแล้ว เฉพาะข้าราชการอัยการผู้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของชั้น ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นตามที่กำหนดไว้ในบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ

ข้าราชการอัยการซึ่งได้เลื่อนตำแหน่งนับแต่วันปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ แต่ถ้าได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการก็ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นที่ได้อยู่

ผู้ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยนับแต่วันปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ

การรับเงินเดือนในขั้นต่อไปของข้าราชการอัยการตามวรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖ การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามมาตรา ๕ ให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ได้รับอยู่ตามไปด้วย

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑

และออกจากราชการไปก่อนวันที่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัติ^๕ฉบับนี้บังคับกลับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าชั้นและขั้นเงินเดือนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๕ และให้นำมาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

มาตรา ๘ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ก. ตามมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ^๕ให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ^๕ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้บังคับไปพลางก่อน

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ^๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรี ชาคิชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตรากำลังเงินเดือนข้าราชการบำนาญ บัญชี ข.

ช.บ.	ช.บ. ๑	ช.บ. ๒	ช.บ. ๓	ช.บ. ๔	ช.บ. ๕	ช.บ. ๖
๑๓		บาท ๑๙,๑๐๐	บาท ๒๕,๑๐๐	บาท ๒๗,๓๐๐	บาท ๓๐,๖๐๐	บาท ๓๓,๙๐๐
๑๒		๑๗,๑๕๐	๒๓,๑๕๐	๒๕,๓๕๐	๒๘,๖๕๐	๓๑,๙๕๐
๑๑		๑๖,๓๐๐	๒๒,๓๐๐	๒๔,๕๐๐	๒๗,๘๐๐	๓๑,๑๐๐
๑๐		๑๕,๕๐๐	๒๑,๕๐๐	๒๓,๗๐๐	๒๗,๐๐๐	๒๙,๒๐๐
๙		๑๔,๗๒๐	๒๐,๗๒๐	๒๒,๙๒๐	๒๖,๒๒๐	๒๘,๔๒๐
๘		๑๓,๙๖๐	๑๙,๙๖๐	๒๑,๙๖๐	๒๕,๙๖๐	๒๘,๙๖๐
๗		๑๓,๒๐๐	๑๙,๒๐๐	๒๑,๒๐๐	๒๕,๒๐๐	๒๘,๒๐๐
๖	บาท ๑๒,๔๔๐	๑๘,๔๔๐	๒๐,๔๔๐	๒๒,๔๔๐	๒๖,๔๔๐	๒๘,๔๔๐
๕	บาท ๑๑,๖๐๐	๑๗,๖๐๐	๑๙,๖๐๐	๒๑,๖๐๐	๒๕,๖๐๐	๒๗,๖๐๐
๔	๑๑,๑๐๐	๑๗,๑๐๐	๑๙,๑๐๐	๒๑,๑๐๐	๒๕,๑๐๐	๒๗,๑๐๐
๓	๑๐,๖๕๐	๑๖,๖๕๐	๑๘,๖๕๐	๒๐,๖๕๐	๒๔,๖๕๐	๒๖,๖๕๐
๒	๑๐,๒๐๐	๑๖,๒๐๐	๑๘,๒๐๐	๒๐,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๖,๒๐๐
๑	๑๐,๗๕๐	๑๖,๗๕๐	๑๘,๗๕๐	๒๐,๗๕๐	๒๔,๗๕๐	๒๖,๗๕๐
รวม	รวม ๑	รวม ๒	รวม ๓	รวม ๔	รวม ๕	รวม ๖

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๘

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๘๑ ราชกิจจานุเบกษา ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๑

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบัน จำเป็นต้องกำหนดจำนวนเงินเดือน อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการแต่ละชั้น และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการเสียใหม่ รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย เสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๑

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๒๖

มาตรา ๔ ให้แบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย
ดังนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

- (๑) สำนักงานเลขานุการกรม
- (๒) กองทัพบกศึกษา
- (๓) กองคดีอาญา
- (๔) กองวิชาการ
- (๕) กองคดีฎีกา
- (๖) กองคดีเด็กและเยาวชน
- (๗) กองคดีแพ่ง
- (๘) กองคดีแพ่งธนบุรี
- (๙) กองคดีภาษีอากร
- (๑๐) กองคดีแรงงาน
- (๑๑) กองคดีศาลแขวง

- (๑๒) กองคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร
- (๑๓) กองคดีอาญานบุรี
- (๑๔) กองคดีอุทธรณ์
- (๑๕) ทำการอัยการประจำศาลจังหวัดมโนบุรี
- (๑๖) สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทาง

กฎหมายแก่ประชาชน

- (๑๗) สำนักงานอัยการเขต

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- (๑) ทำการอัยการจังหวัด
- (๒) ทำการอัยการประจำศาลแขวง
- (๓) ทำการอัยการประจำศาลคดีเด็กและเยาวชน

จังหวัด

- (๔) ทำการอัยการประจำศาลจังหวัด

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ทิณสุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๑

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่งานของกรมอัยการ ได้มีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวเพิ่มขึ้น สมควรแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย เสียใหม่ โดยจัดตั้งกองคดีเด็กและเยาวชน กองคดีภาษ้อากร กองคดีศาลแขวง กองคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร และสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน เพิ่มขึ้น เพื่อให้ตรงกับลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ และเพื่อให้สอดคล้องกับหน่วยงานอื่นในกระบวนการยุติธรรม และเนื่องจากข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ กำหนดว่าการแบ่งส่วนราชการภายในกรม ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

44 น.1

KU
122
อ569ก
2527

กรมอัยการ. กองวิชาการ
กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับอัยการ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด โทร. ๕๘๘๔๗๐๒, ๕๘๘๔๔๕๐

ร.ท. ประวีร์ หาญณรงค์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ต.ก. ๒๕๒๗

